

Číslo oznamu	Obsah	Strana
	I <i>Informácie</i>	
	Súdny dvor	
	SÚDNY DVOR	
2005/C 132/01	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. apríla 2005 vo veci C-460/01: Komisia Európskych spoločenstiev proti Holandskému kráľovstvu (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nariadenia (EHS) č. 2913/92 a č. 2454/93 — Vonkajší tranzit Spoločenstva — Colné orgány — Postupy smerujúce k výberu ciel pri vstupe — Lehoty — Nerešpektovanie — Vlastné zdroje Spoločenstiev — Poskytnutie — Lehota — Nerešpektovanie — Úroky z omeškania — Príslušný členský štát — Nedostatky v platbe)	1
2005/C 132/02	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. apríla 2005 vo veci C-104/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Nemeckej spolkovej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nariadenia (EHS) č. 2913/92 a 2454/93 — Vonkajší tranzit Spoločenstva — Colné orgány — Postupy smerujúce k výberu ciel pri vstupe — Lehoty — Nerešpektovanie — Vlastné zdroje Spoločenstva — Poskytnutie — Lehota — Nerešpektovanie — Úroky z omeškania — Príslušný členský štát — Nedostatky v platbe)	2
2005/C 132/03	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 17. marca 2005 vo veci C-437/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Fínskej republike (Nesplnenie povinnosti členského štátu — Rybolov — Nariadenia (EHS) č. 3760/92 a č. 2847/93 — Zachovanie a riadenie zdrojov — Kontrolné opatrenia rybárskych činností)	2
2005/C 132/04	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 14. apríla 2005 vo veci C-468/02: Španielske kráľovstvo proti Komisii Európskych spoločenstiev (EPUZF — Vylúčenie určitých výdavkov — Verejné uskladnenie olivového oleja — Oblasť plodín pestovaných na ornej pôde)	3
2005/C 132/05	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 14. apríla 2005 vo veci C-6/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Verwaltungsgericht Koblenz): Deponiezweckverband Eiterköpfe proti Land Rheinland-Pfalz (Životné prostredie — Skládkovanie odpadu — Smernica 1999/31 — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje prísnejšie normy — Zlučiteľnosť)	3

2005/C 132/06	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 12. apríla 2005 vo veci C-61/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Zmluva ESAE — Pôsobnosť — Vojenské zariadenia — Zdravotná ochrana — Likvidácia jadrového reaktora — Zneškodňovanie rádioaktívneho odpadu)	3
2005/C 132/07	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 17. marca 2005 vo veci C-91/03: Španielske kráľovstvo proti Rade Európskej únie (Ochrana a trvalo udržateľné využívanie zdrojov rybného hospodárstva — Nariadenie (ES) č. 2371/2002)	4
2005/C 132/08	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 14. apríla 2005 vo veci C-110/03: Belgické kráľovstvo proti Komisii Európskych spoločenstiev (Žaloba o neplatnosť — Nariadenie (ES) č. 2204/2002 — Horizontálna štátna pomoc — Pomoc pre zamestnanosť — Právna istota — Subsidiarita — Proporcionalita — Kohézia činností Spoločenstva — Zákaz diskriminácie — Nariadenie (ES) č. 994/98 — Výnimka z nezákonnosti)	4
2005/C 132/09	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 14. apríla 2005 v spojených veciach C-128/03 a C-129/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Consiglio di Stato): AEM SpA (C-128/03), AEM Torino SpA (C-129/03) proti Autorità per l'energia elettrica e per il gas e.a. (Vnútrotný trh s elektrickou energiou — Zvýšenie poplatku za prístup do vnútroštátnej elektrickej prenosovej sústavy a jej používanie — Štátna pomoc — Smernica č. 96/92/ES — Prístup do sústavy — Zásada nediskriminácie)	5
2005/C 132/10	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 12. apríla 2005 vo veci C-145/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Juzgado de lo Social č. 20 v Madride): Dedičia Annette Keller proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) a iný (Sociálne zabezpečenie — Články 3 a 22 nariadenia č. 1408/71 — Článok 22 nariadenia č. 574/72 — Hospitalizácia v inom členskom štáte, ako je príslušný štát — Potreba neodkladného životne dôležitého ošetrovania — Poukázanie poistenca do zdravotníckeho zariadenia tretieho štátu — Pôsobnosť formulárov E 111 a E 112)	5
2005/C 132/11	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. apríla 2005 vo veci C-157/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernice 68/360/EHS, 73/148/EHS, 90/365/EHS a 64/221/EHS — Právo na pobyt — Povolenie na pobyt — Štátny príslušník tretej krajiny, rodinný príslušník štátneho príslušníka Spoločenstva — Lehota na vydanie povolenia na pobyt)	6
2005/C 132/12	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 15. marca 2005 vo veci C-160/03: Španielske kráľovstvo proti Eurojust (Žaloba o neplatnosť založená na článku 230 ES — Žaloba podaná členským štátom smerujúca proti vyhláseniam náboru na miesta dočasných zamestnancov Eurojustom — Nepríslušnosť Súdneho dvora — Neprípustnosť)	7
2005/C 132/13	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 17. marca 2005 vo veci C-170/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Hoge Raad der Nederlanden): Staatssecretaris van Financiën proti J. H. M. Feron (Nariadenie (EHS) č. 918/83 — Oslobodenie od cla — Pojmy „osobný majetok“ a „držba“ — Motorové vozidlo, ktoré dal osobe k dispozícii jej zamestnávateľ)	7
2005/C 132/14	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 15. marca 2005 vo veci C-209/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)): The Queen, na žiadosť Dany Bidar proti London Borough of Ealing a iní (Občianstvo Únie — Články 12 ES a 18 ES — Podpora poskytovaná študentom vo forme dotovanej pôžičky — Ustanovenie obmedzujúce poskytnutie takejto pôžičky študentom usadeným na vnútroštátnom území)	8

2005/C 132/15	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 17. marca 2005 vo veci C-228/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Korkein oikeus): The Gillette Company, Gillette Group Finland Oy proti LA-Laboratories Ltd Oy (Ochranné známky — Smernica 89/104/EHS — Článok 6 ods. 1 písm. c) — Obmedzenia ochrany vyplývajúcej z ochrannej známky — Používanie ochrannej známky treťou stranou, ak je to potrebné na označenie účelu tovaru alebo služby) 8	8
2005/C 132/16	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 12. apríla 2005 vo veci C-265/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Audiencia Nacional): Igor Simutenkov proti Ministerio de Educación y Cultura, Real Federación Española de Fútbol (Dohoda o partnerstve Spoločenstvo — Rusko — Článok 23 ods. 1 — Priamy účinok — Podmienky týkajúce sa zamestnávania — Zásada zákazu diskriminácie — Futbal — Obmedzenie počtu profesionálnych hráčov, štátnych príslušníkov tretích štátov, ktorí môžu byť nominovaní do mužstva v národnej súťaži) 9	9
2005/C 132/17	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. apríla 2005 vo veci C-335/03: Portugalská republika proti Komisii Európskych spoločenstiev (EPUZF — Prémia za hovädzie a telacie mäso — Kontroly — Reprezentatívnosť vzoriek — Uplatnenie výsledku kontroly na predchádzajúce roky — Odôvodnenie) 10	10
2005/C 132/18	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 17. marca 2005 vo veci C-467/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Finanzgericht München): Ikegami Electronics (Europe) GmbH proti Oberfinanzdirektion Nürnberg (Spoločný colný sadzobník — Sadzobná položka — Sadzobné zaradenie prístroja na číslicový záznam — Zatriedenie v kombinovanej nomenklatúre) 10	10
2005/C 132/19	Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 10. marca 2005 vo veci C-469/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Tribunale di Bologna): Filomeno Mario Miraglia (Článok 54 dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda — Zákaz dvojitého trestu — Pôsobnosť — Rozhodnutie justičných orgánom členského štátu o zastavení trestného stíhania osoby výlučne z dôvodu začatia podobného konania v inom členskom štáte) 10	10
2005/C 132/20	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 17. marca 2005 vo veci C-109/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bundesverwaltungsgericht): Karl Robert Kranemann proti Spolkovej krajine Severné Porýnie – Vestfálsko (Článok 48 zmluvy ES (zmenený, teraz článok 39 ES) — Volný pohyb pracovníkov — Zamestnanec v prípravnej praxi — Prax vykonávaná v inom členskom štáte — Náhrada cestovných nákladov obmedzená na trasu vykonanú na vnútroštátnom území) 11	11
2005/C 132/21	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 17. marca 2005 vo veci C-128/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde): trestné konanie proti Annic Andréa Raemdonck a Raemdonck-Janssens BVBA (Cestná doprava — Sociálne právne predpisy — Nariadenie (EHS) č. 3821/85 — Povinnosť namontovať a používať tachograf — Nariadenie (EHS) č. 3820/85 — Výnimka pre vozidlá určené na prepravu materiálu a vybavenia) 11	11
2005/C 132/22	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 14. apríla 2005 vo veci C-243/04 P: Zoé Gaki-Kakouri proti Súdному dvoru Európskych spoločenstiev (Odvolanie — Platové pomery členov a bývalých členov Súdneho dvora — Práva rozvedenej manželky zomretého bývalého člena) 12	12
2005/C 132/23	Vec C-103/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Oberster Gerichtshof z 2. februára 2005, ktorý súvisí s konaním: Reich Montage AG proti Kiesel Baumaschinen Handels GmbH 12	12

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2005/C 132/24	Vec C-109/05: Žaloba podaná dňa 3. marca 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike	12
2005/C 132/25	Vec C-119/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (Sezione Sesta) z 22. októbra 2004, ktorý súvisí s konaním: Ministero dell'Industria, Commercio ed Artigianato proti Spa Lucchini Siderurgica	13
2005/C 132/26	Vec C-126/05: Žaloba podaná 21. marca 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska	13
2005/C 132/27	Vec C-131/05: Žaloba podaná 21. marca 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska	14
2005/C 132/28	Vec C-132/05: Žaloba podaná dňa 21. marca 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko	15
2005/C 132/29	Vec C-135/05: Žaloba podaná dňa 23. marca 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike	15
2005/C 132/30	Vec C-137/05: Žaloba podaná dňa 24. marca 2005: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska proti Rade Európskej únie	16
2005/C 132/31	Vec C-145/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Cour de cassation (Belgicko) zo 17. marca 2005, ktorý súvisí s konaním: Levi Strauss & C proti Casucci Spa	17
2005/C 132/32	Vec C-149/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Cour d'appel de Paris z 23. marca 2005, ktorý súvisí s konaním: Harold Price proti Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques	17
2005/C 132/33	Vec C-152/05: Zhrnutie žaloby podanej dňa 5. apríla 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko, podanej 5. apríla 2005	18
2005/C 132/34	Vec C-156/05: Žaloba podaná dňa 5. apríla 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike	18
2005/C 132/35	Vec C-159/05: Žaloba podaná 6. apríla 2005: Komisia Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu	19
2005/C 132/36	Vec C-161/05: Žaloba podaná dňa 7. apríla 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike	19
2005/C 132/37	Vec C-163/05: Žaloba podaná 8. apríla 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike	20
2005/C 132/38	Vec C-165/05: Žaloba podaná dňa 8. apríla 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu	20
2005/C 132/39	Vec C-172/05 P: Odvolanie podané dňa 15. apríla 2005: O. Mancini proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (štvrtá komora) vo veci T-137/03, O. Mancini proti Komisii Európskych spoločenstiev	21

SÚD PRVÉHO STUPŇA

2005/C 132/40	Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. marca 2005 vo veci T-192/98, Výbor pre bavlnu a príbuzné textilné odvetvia Európskej únie (Eurocoton) proti Rade Európskej únie (Dumping — Neprijatie Radou návrhu nariadenia Komisie, ktorým sa zavádzajú konečné antidumpingové clá — Nedostatok jednoduchej väčšiny na prijatie nariadenia — Povinnosť odôvodnenia) 22	22
2005/C 132/41	Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. marca 2005 vo veci T-195/98, Ettlin Gesellschaft für Spinnerei und Weberei AG a iní proti Rade Európskej únie (Dumping — Neprijatie Radou návrhu nariadenia Komisie, ktorým sa zavádzajú konečné antidumpingové clá — Nedostatok jednoduchej väčšiny na prijatie nariadenia — Povinnosť odôvodnenia) 22	22
2005/C 132/42	Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. marca 2005 vo veci T-177/00, Koninklijke Philips Electronics NV proti Rade Európskej únie (Dumping — Neprijatie návrhu nariadenia Komisie o uložení konečných antidumpingových ciel Radou — Chýbajúca jednoduchá väčšina potrebná na prijatie nariadenia — Povinnosť zdôvodnenia) 23	23
2005/C 132/43	Rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. marca 2005 vo veci T-29/02, Global Electronic Finance Management (GEF) SA proti Komisii Európskych spoločenstiev (Arbitrážna doložka — Nevykonanie zmluvy — Vzájomný návrh) 24	24
2005/C 132/44	Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. marca 2005 vo veci T-283/02, EnBW Kernkraft GmbH proti Komisii Európskych spoločenstiev (Program TACIS — Služby poskytnuté v súvislosti s jadrovou elektrárnou na Ukrajine — Neexistencia odmeny — Právomoc Súdu prvého stupňa — Žaloba o náhradu škody — Mimo zmluvnú zodpovednosť) 24	24
2005/C 132/45	Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. marca 2005 vo veci T-112/03, L'Oréal SA proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) (Ochranná známka Spoločenstva — Konanie o námietkach — Prihláška slovnnej ochrannej známky FLEXI AIR — Skoršia ochranná známka FLEX — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámény — Žiadosť o predloženie dôkazu o skutočnom používaní — Článok 8 ods. 1 písm. b), článok 8 ods. 2 písm. a) bod ii) a článok 43 ods. 2 nariadenia (ES) č. 40/94) 25	25
2005/C 132/46	Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. marca 2005 vo veci T-160/03, AFCon Management Consultants a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev (Program TACIS — Verejné obstarávanie — Nezrovnalosti v postupe výberu úspešného uchádzača — Žaloby o náhradu škody) 25	25
2005/C 132/47	Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. marca 2005 vo veci T-285/03, Agraz, SA a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev (Poľnohospodárstvo — Spoločná organizácia trhu s výrobkami zo spracovaného ovocia a zeleniny — Podpora pre výrobu výrobkov zo spracovaných paradajok — Metódy výpočtu výšky sumy — Hospodársky rok 2000/2001) 26	26
2005/C 132/48	Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. marca 2005 vo veci T-329/03: Fabio Andrés Ricci proti Komisii Európskych spoločenstiev (Verejná služba — Výberové konanie — Podmienky pripustenia — Odborná prax — Rozhodnutia výberovej komisie výberového konania — Povaha kontroly vykonávanej menovacím orgánom — Hodnotenie praxe — Legitímna dôvera) 27	27

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2005/C 132/49	Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. marca 2005 vo veci T-362/03: Antonio Milano proti Komisii Európskych spoločenstiev (Verejná služba — Prijímanie do zamestnania — Výberové konanie — Zamietnutie prijatia — Žaloba o neplatnosť a náhradu škody)	27
2005/C 132/50	Uznesenie Súdu prvého stupňa zo 16. februára 2005 vo veci T-142/03, Fost Plus VZW proti Komisii Európskych spoločenstiev (Žaloba o neplatnosť — Žaloba podaná právnickou osobou — Akt, ktorý sa jej jednotlivu dotýka — Rozhodnutie 2003/82/ES — Ciele zhodnocovania a recyklovania materiálov a odpadov z obalov — Smernica 94/62/ES — Neprípustnosť)	28
2005/C 132/51	Uznesenie Súdu prvého stupňa z 19. januára 2005 vo veci T-372/03, Yves Mahieu proti Komisii Európskych spoločenstiev (Úradníci — Lehoty na podanie sťažnosti a žaloby — Implicitné zamietnutie sťažnosti — Neprípustnosť)	28
2005/C 132/52	Uznesenie Súdu prvého stupňa zo 14. februára 2005 vo veci T-81/04, Bouygues SA a Bouygues Telecom proti Komisii Európskych spoločenstiev (Štátna pomoc — Mobilné telefóny — Sťažnosť — Žaloba na nečinnosť — Zaujatie stanoviska Komisiou, ktorým ukončuje svoju nečinnosť — Uznesenie o tom, že vo veci nie je potrebné rozhodnúť — Žaloba o neplatnosť — List — Neprípustnosť)	29
2005/C 132/53	Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 10. februára 2005 vo veci T-291/04 R, Enviro Tech Europe Ltd a Enviro Tech International, Inc. proti Komisii Európskych spoločenstiev (Predbežné opatrenie — Smernice 67/548/EHS a 2004/73/ES)	29
2005/C 132/54	Vec T-103/05: Žaloba podaná dňa 11. februára 2005: P proti Komisii Európskych spoločenstiev	30
2005/C 132/55	Vec T-124/05: Žaloba podaná dňa 2. marca 2005: David Tas proti Komisii Európskych spoločenstiev	30
2005/C 132/56	Vec T-126/05: Žaloba podaná dňa 9. marca 2005: Sandrine Corvoisier a iní proti Európskej centrálnej banke	31
2005/C 132/57	Vec T-130/05: Žaloba podaná 14. marca 2005: Dominique Albert-Bousquet a 142 iných proti Komisii Európskych spoločenstiev	31
2005/C 132/58	Vec T-131/05: Žaloba podaná dňa 21. marca 2005: Carlos Andrés a iní proti Európskej centrálnej banke	32
2005/C 132/59	Vec T-134/05: Žaloba podaná dňa 26. marca 2005: Belgické kráľovstvo proti Komisii Európskych spoločenstiev	33
2005/C 132/60	Vec T-135/05: Žaloba podaná dňa 29. marca 2005: Franco Campoli proti Komisii Európskych spoločenstiev	33
2005/C 132/61	Vec T-136/05: Žaloba podaná dňa 30. marca 2005: EARL Salvat Père et Fils a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev	34
2005/C 132/62	Vec T-137/05: Žaloba podaná dňa 1. apríla 2005: Gruppo LA PERLA S.p.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	34

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2005/C 132/63	Vec T-139/05: Žaloba podaná dňa 31. marca 2005: Charlotte Becker a iní proti Európskemu parlamentu	35
2005/C 132/64	Vec T-140/05: Žaloba podaná dňa 29. marca 2005: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev	36
2005/C 132/65	Vec T-144/05: Žaloba podaná dňa 12. apríla 2005: Pablo Muñiz proti Komisii Európskych spoločenstiev	36
<hr/>		
	II <i>Úvodné akty</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Oznámenia</i>	
2005/C 132/66	Posledná publikácia Súdneho dvora v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i> Ú. v. EÚ C 115, 14.5.2005	38

I

(Informácie)

SÚDNY DVOR

SÚDNY DVOR

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

zo 14. apríla 2005

vo veci C-460/01: Komisia Európskych spoločenstiev proti
Holandskému kráľovstvu ⁽¹⁾*(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nariadenia (EHS) č. 2913/92 a č. 2454/93 — Vonkajší tranzit Spoločenstva — Colné orgány — Postupy smerujúce k výberu ciel pri vstupe — Lehoty — Nerešpektovanie — Vlastné zdroje Spoločenstiev — Poskytnutie — Lehota — Nerešpektovanie — Úroky z omeškania — Príslušný členský štát — Nedostatky v platbe)*

(2005/C 132/01)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-460/01, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: G. Wilms a H. M. H. Speyart) proti Holandskému kráľovstvu (splnomocnená zástupkyňa: H. G. Sevenster), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES podaná 28. novembra 2001, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Schintgen a J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil dňa 14. apríla 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Holandské kráľovstvo tým, že v období medzi 1. januárom 1991 a 31. decembrom 1995

— nezaúčtovalo a nevyráňalo colný dlh a ostatné poplatky najneskôr do troch dní po uplynutí lehoty stanovenej v článku 3 ods. 3 a článku 6 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1854/89 z 14. júna 1989 o zapisovaní do účtovnej evidencie a lehotách platby sumy dovozného cla alebo vývozného cla vyplývajúcej z colného dlhu alebo v článku 218 ods. 3 a článku 221

ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje colný kódex Spoločenstva alebo k neskoršiemu dátumu vyplývajúceho z použitia nariadenia Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 z 3. júna 1971, ktorým sa stanovujú pravidlá pre lehoty, dátumy a termíny, keď hlavný zodpovedný v režime vonkajšieho tranzitu Spoločenstva v lehote troch mesiacov od doručenia oznámenia výstupného úradu, že zásielka nebola včas predložená úradu určenia, nepreukázal zákonnosť predmetnej tranzitnej operácie,

— neposkytlo Komisii včas príslušné vlastné zdroje a

— odmietlo zaplatiť príslušné úroky z omeškania,

nesplnilo si svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 11a ods. 2 druhého pododseku druhej vety nariadenia Komisie (EHS) č. 1062/87 z 27. marca 1987 o ustanoveniach pre vykonávanie tranzitného režimu Spoločenstva a určitých zjednodušení tohto režimu v znení nariadenia Komisie (EHS) 2560/92 z 2. septembra 1992, článku 49 ods. 2 tretej vety nariadenia Komisie (EHS) č. 1214/92 z 21. apríla 1992 o ustanoveniach na uplatňovanie tranzitného režimu Spoločenstva a na niektoré zjednodušenia v tomto režime v znení nariadenia Komisie (EHS) 3712/92 z 21. decembra 1992 a článku 379 ods. 2 tretej vety nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993 zavádzajúceho ustanovenia pre vykonávanie nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 ustanovujúceho colný kódex Spoločenstva, ako aj z článkov 2, 9, 10 a 11 nariadenia Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 z 29. mája 1989, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 88/376/EHS, Euratom o systéme vlastných zdrojov Spoločenstiev.

2) Holandské kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. ES C 84, 6.4.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

zo 14. apríla 2005

vo veci C-104/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Nemeckej spolkovej republike ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nariadenia (EHS) č. 2913/92 a 2454/93 — Vonkajší tranzit Spoločenstva — Colné orgány — Postupy smerujúce k výberu ciel pri vstupe — Lehoty — Nerešpektovanie — Vlastné zdroje Spoločenstva — Poskytnutie — Lehota — Nerešpektovanie — Úroky z omeškania — Príslušný členský štát — Nedostatky v platbe)

(2005/C 132/02)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-104/02, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: G. Wilms) proti Nemeckej spolkovej republike (splnomocnení zástupcovia: W.-D. Plessing a R. Stüwe, za právnej pomoci D. Sellner), ktorého v konaní podporuje Belgické kráľovstvo, (splnomocnená zástupkyňa: A. Snoecx), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES podaná dňa 20. marca 2002, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Schintgen a J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil dňa 14. apríla 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Tým, že Spolková republika Nemecko poukázala vlastné zdroje Spoločenstvu s veľkým omeškaním, nespĺnila si svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 49 Komisie (EHS) č. 1214/92 z 21. apríla 1992 o ustanoveniach na uplatňovanie tranzitného režimu Spoločenstva a na niektoré zjednodušenia v tomto režime a článku 379 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, zavádzajúceho ustanovenia pre vykonávanie nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 ustanovujúceho Colný kódex spoločenstva, v spojení s článkom 2 ods. 1 nariadenia Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 z 29. mája 1989, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 88/376/EHS, Euratom o systéme vlastných zdrojov Spoločenstiev.
- 2) Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.
- 3) Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť trovy konania.
- 4) Belgické kráľovstvo nemá nárok na náhradu trov konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 131, 1.6.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

zo 17. marca 2005

vo veci C-437/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Fínskej republike ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členského štátu — Rybolov — Nariadenia (EHS) č. 3760/92 a č. 2847/93 — Zachovanie a riadenie zdrojov — Kontrolné opatrenia rybárskych činností)

(2005/C 132/03)

(Jazyk konania: fínčina)

Vo veci C-437/02, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: T. van Rijn a M. Huttunen) proti Fínskej republike (splnomocnení zástupcovia: T. Pynnä a E. Kourula), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 3. decembra 2002, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia A. Borg Barthet, A. La Pergola J.-P. Puissechet (spravodajca) a A. Ó Caoimh, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: R. Grass, vyhlásil 17. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Fínska republika tým, že počas rybolovných sezón 1995 a 1996 opomenula:
 - prijať vhodné pravidlá na naplnenie kvót, ktoré jej boli udelené a vykonávať dohľad a ostatnú kontrolnú činnosť požadovanú uplatňovanými nariadeniami Spoločenstva,
 - v primeraných lehotách dočasne zakázať rybolov aby nedošlo k vyčerpaniu kvót, a
 - prijať správne alebo trestné opatrenia, ktoré bola povinná uplatniť voči kapitánom lodí, ktorí porušili nariadenie týkajúce sa spoločnej politiky rybolovu, alebo voči akejkoľvek inej osobe zodpovednej za takéto porušenie,
 si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 9 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 3760/92 z 20. decembra 1992, ktorým sa zriaďuje systém Spoločenstva pre rybolov a chov rýb, ako aj z článkov 2, 21 ods. 1 a 2 a článku 31 nariadenia Rady (EHS) č. 2847/93 z 12. októbra 1993, ktorým sa zriaďuje kontrolný systém spoločnej politiky rybolovu.

2. Fínska republika sa zaväzuje na náhradu trov konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 31, 8.2.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

zo 14. apríla 2005

vo veci C-468/02: Španielske kráľovstvo proti Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾*(EPUZF — Vylúčenie určitých výdavkov — Verejné uskladnenie olivového oleja — Oblasť plodín pestovaných na ornej pôde)*

(2005/C 132/04)

(Jazyk konania: španielčina)

Vo veci C-468/02, Španielske kráľovstvo (splnomocnená zástupkyňa: L. Fraguas Gadea) proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnená zástupkyňa: S. Pardo Quintillán), predmetom ktorej je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES, podaná 31. decembra 2002, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas (spravodajca), sudcovia R. Schintgen a N. Colneric, generálny advokát: P. Léger, tajomník: R. Grass, vyhlásil 14. apríla 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa zamietá.
2. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 55, 8.3.2003

s konaním: **Deponiezweckverband Eiterköpfe** proti **Land Rheinland-Pfalz**, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), M. Ilešič a E. Levits, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: K. Sztranc, referentka, vyhlásil dňa 14. apríla 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Článok 5 ods. 1 a 2 smernice Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov nebráni prijatiu vnútroštátneho opatrenia, ktoré:

- upravuje nižšie limity na prijatie biologicky odbúrateľného odpadu na skládku, ako sú limity stanovené v smernici, aj keď sú tieto natoľko znížené, že z nich vyplýva nevyhnutnosť mechanicko-biologického spracovania alebo spalovania takehoto odpadu pred jeho uložením na skládku,
- stanovuje kratšie lehoty na zníženie množstva odpadu uloženého na skládku ako smernica,
- sa neuplatňuje len na biologicky odbúrateľný odpad, ale aj na organické látky, ktoré nie sú biologicky odbúrateľné,
- sa neuplatňuje len na komunálny odpad, ale tiež na odpad, ktorý môže byť zneškodnený ako komunálny odpad.

2) Zásada proporcionality uplatňovaná v práve Spoločenstva sa neuplatňuje pri prísnejších vnútroštátnych ochranných opatreniach prijatých na základe článku 176 ES a prekračujúcich minimálne požiadavky stanovené smernicou Spoločenstva v oblasti životného prostredia, pokiaľ nie sú dotknuté iné ustanovenia Zmluvy.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 101, 26.4.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

zo 14. apríla 2005

vo veci C-6/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Verwaltungsgesicht Koblenz): Deponiezweckverband Eiterköpfe proti Land Rheinland-Pfalz ⁽¹⁾*(Životné prostredie — Skládkovanie odpadu — Smernica 1999/31 — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje prísnejšie normy — Zlučiteľnosť)*

(2005/C 132/05)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-6/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Verwaltungsgesicht Koblenz (Nemecko) zo 4. decembra 2002 a doručený Súdnemu dvoru 8. januára 2003, ktorý súvisí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 12. apríla 2005

vo veci C-61/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska ⁽¹⁾*(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Zmluva ESAE — Pôsobnosť — Vojenské zariadenia — Zdravotná ochrana — Likvidácia jadrového reaktora — Zneškodňovanie rádioaktívneho odpadu)*

(2005/C 132/06)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-61/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: L. Ström a X. Lewis) proti Spojenému

kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska, (splnomocnení zástupcovia: P. Ormond a C. Jackson, za právnej pomoci D. Wyatt, QC a R. Plender, S. Tromans), ktorého v konaní podporuje: Francúzska republika (splnomocnení zástupcovia: R. Abraham, G. de Bergues a E. Puisais), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 141 AE podaná 14. februára 2003, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda veľkej komory V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (spravodajca), R. Silva de Lapuerta a A. Borg Barthet, sudcovia N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, P. Kūris, E. Juhász, G. Arestis a M. Ilešič, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka, vyhlásil dňa 12. apríla 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) *Žaloba sa zamieta.*
- 2) *Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania.*
- 3) *Francúzska republika znáša vlastné trovy konania.*

(¹) Ú. v. EÚ C 101, 26.4.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

zo 17. marca 2005

vo veci C-91/03: *Španielske kráľovstvo proti Rade Európskej únie* (¹)

(*Ochrana a trvalo udržateľné využívanie zdrojov rybného hospodárstva — Nariadenie (ES) č. 2371/2002*)

(2005/C 132/07)

(Jazyk konania: španielčina)

Vo veci C-91/03, Španielske kráľovstvo (splnomocnená zástupkyňa: N. Díaz Abad) proti Rade Európskej únie (splnomocnení zástupcovia: J. Carbery, F. Florindo Gijón a M. Balta), ktorú v konaní podporujú Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: T. van Rijn a S. Pardo Quintillán) a Francúzska republika (splnomocnení zástupcovia: G. de Bergues a A. Colomb), predmetom ktorej je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES podaná 28. februára 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann, R. Schintgen, P. Kūris (spravodajca) a J. Klučka, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: K. Sztranc, referentka, vyhlásil 17. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) *Žaloba sa zamieta.*
- 2) *Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.*
- 3) *Francúzska republika a Komisia nemajú právo na náhradu trov konania.*

(¹) Ú. v. EÚ C 135, 7.6.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

zo 14. apríla 2005

vo veci C-110/03: *Belgické kráľovstvo proti Komisii Európskych spoločenstiev* (¹)

(*Žaloba o neplatnosť — Nariadenie (ES) č. 2204/2002 — Horizontálna štátna pomoc — Pomoc pre zamestnanosť — Právna istota — Subsidiarita — Proporcionalita — Kohézia činností Spoločenstva — Zákaz diskriminácie — Nariadenie (ES) č. 994/98 — Výnimka z nezákonnosti*)

(2005/C 132/08)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-110/03, Belgické kráľovstvo, (splnomocnení zástupcovia: pôvodne A. Snoecx, následne E. Dominkovits, za právnej pomoci D. Waelbroeck a D. Brinckman) proti Komisii Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: G. Rozet), ktorú v konaní podporuje Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, (splnomocnený zástupca: K. Manji), predmetom ktorej je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES, podaná na Súdny dvor 10. marca 2003, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia A. Borg Barthet, J.-P. Puissechet, J. Malenovský (spravodajca) a U. Løhmus, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil dňa 14. apríla 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) *Žaloba sa zamieta.*
- 2) *Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.*

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 10.5.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

zo 14. apríla 2005

v spojených veciach C-128/03 a C-129/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Consiglio di Stato): AEM SpA (C-128/03), AEM Torino SpA (C-129/03) proti Autorità per l'energia elettrica e per il gas e.a. (1)

(Vnútrotný trh s elektrickou energiou — Zvýšenie poplatku za prístup do vnútroštátnej elektrickej prenosovej sústavy a jej používanie — Štátna pomoc — Smernica č. 96/92/ES — Prístup do sústavy — Zásada nediskriminácie)

(2005/C 132/09)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo spojených veciach C-128/03 a C-129/03, predmetom ktorých sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podané rozhodnutiami Consiglio di Stato (Taliansko) zo 14. januára 2003 a doručeními Súdnemu dvoru 24. marca 2003, ktoré súvisia s konaniami: AEM SpA (C-128/03), AEM Torino SpA (C-129/03) proti Autorità per l'energia elettrica e per il gas a iní, za účasti: ENEL Produzione SpA, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia A. Borg Barthet, S. von Bahr (spravodajca), J. Malenovský a U. Löhmus, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka, vyhlásil dňa 14. apríla 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Opatrenie, aké je predmetom sporu v konaní vo veci samej, ktoré prechodne zavádza zvýšenie poplatku za prístup do vnútroštátnej elektrickej prenosovej sústavy a jej používanie uložené iba podnikateľom, ktorí vyrábajú alebo rozvádzajú elektrickú energiu pochádzajúcu z vodných alebo geotermálnych zariadení, a ktoré má vyrovnať výhodu, ktorá pre týchto podnikateľov vznikla počas prechodného obdobia liberalizácie trhu s elektrickou energiou po prebratí smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 96/92/ES z 19. decembra 1996 o spoločnej právnej úprave vnútrotného trhu s elektrickou energiou, predstavuje rozlišovanie medzi podnikateľmi vzhľadom na náklady, ktoré vyplývajú z povahy alebo zo štruktúry systému predmetných nákladov. Toto rozlišovanie samo o sebe preto nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ES.

Skúmanie pomoci sa však nedá oddeliť od skúmania dopadov jeho financovania. Ak v situácii, aká je aj v konaní vo veci samej, existuje povinné spojenie medzi zvýšením poplatku za prístup do elektrickej prenosovej sústavy a jej používanie a vnútroštátnym systémom pomoci v zmysle, že výnos zo zvýšenia sa povinne použije na financovanie tejto pomoci, toto zvýšenie predstavuje neoddeliteľnú súčasť tohto systému, a preto sa musí skúmať spolu s ním.

2) Pravidlo nediskriminačného prístupu do vnútroštátnej elektrickej prenosovej sústavy stanovené smernicou č. 96/92 nevylučuje, aby

členský štát prechodne prijal opatrenie, ako je opatrenie tvoriace predmet sporu v konaní vo veci samej, ktoré stanovuje zvýšenie poplatku pre prístup do tejto siete a jej používanie iba pre niektorých podnikateľov s cieľom vyrovnať výhodu, ktorá pre týchto podnikateľov vznikla počas prechodného obdobia liberalizácie trhu s elektrickou energiou po prebratí uvedenej smernice. Je však úlohou vnútroštátneho súdu presvedčiť sa o tom, či zvýšenie poplatku neprekročí hranice toho, čo je potrebné pre kompenzáciu tejto výhody.

(1) Ú. v. EÚ C 146, 21.6.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 12. apríla 2005

vo veci C-145/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Juzgado de lo Social č. 20 v Madride): Dedičia Annette Keller proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) a iný (1)

(Sociálne zabezpečenie — Články 3 a 22 nariadenia č. 1408/71 — Článok 22 nariadenia č. 574/72 — Hospitalizácia v inom členskom štáte, ako je príslušný štát — Potreba neodkladného životne dôležitého ošetrovania — Poukázanie poisťovne do zdravotníckeho zariadenia tretieho štátu — Pôsobnosť formulárov E 111 a E 112)

(2005/C 132/10)

(Jazyk konania: španielčina)

Vo veci C-145/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný uznesením Juzgado de lo Social č. 20 v Madride (Španielsko) zo 6. novembra 2001 a doručení Súdnemu dvoru 31. marca 2003, ktorý súvisí s konaním: Dedičia Annette Keller proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingresa), predtým Instituto Nacional de la Salud (Insalud), Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda veľkej komory V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts (spravodajca) a A. Borg Barthet, sudcovia N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász, G. Arestis a M. Ilešič, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka, vyhlásil dňa 12. apríla 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Článok 22 ods. 1 písm. a) bod i) a písm. c) bod i) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva a článok 22 ods. 1 a 3 nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup na vykonávanie nariadenia č. 1408/71, v znení zmenenom a doplnenom nariadením Rady (EHS) č. 2001/83 z 2. júna 1983 sa musia vykladať tak, že príslušná inštitúcia, ktorá vystavením formulára E 111 alebo formulára E 112 vyjadrila svoj súhlas s tým, aby jeden z jej poistencov prijal zdravotnú starostlivosť v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát, je viazaná zisteniami týkajúcimi sa potreby neodkladného životne dôležitého ošetrovania vykonanými lekármi uznanými inštitúciou členského štátu pobytu počas doby platnosti formulára, ako aj rozhodnutím týchto lekárov – vykonaným počas tej istej doby na základe uvedených zistení a v súlade so súčasným stavom poznatkov lekárskej vedy – poukázať dotknutú osobu do iného štátu, a to aj vtedy, keď ide o tretí štát. Avšak podľa článku 22 ods. 1 písm. a) bodu i) a písm. c) bodu i) nariadenia č. 1408/71 sa v takom prípade nárok poistenca na vecné dávky poskytnuté na účet príslušnej inštitúcie viaže na podmienku, že inštitúcia členského štátu pobytu je podľa právnej úpravy, ktorou sa riadi, povinná poskytnúť osobe, ktorá jej podlieha, vecné dávky zodpovedajúce takémuto ošetrovaniu.

Za týchto okolností nie je príslušná inštitúcia oprávnená požadovať od dotknutej osoby, aby sa vrátila do príslušného členského štátu za účelom podrobiť sa lekárskemu vyšetrovaniu, a ani nechať ju vyšetriť v členskom štáte pobytu, či podrobiť už uvedené zistenia a rozhodnutia svojmu súhlasu.

2) V prípade, ak sa lekári uznaní inštitúciou členského štátu pobytu rozhodli z dôvodov ohrozenia života a s prihliadnutím na súčasný stav poznatkov lekárskej vedy pre poukázanie poistenca do zdravotníckeho zariadenia nachádzajúceho sa na území tretieho štátu, musí sa článok 22 ods. 1 písm. a) bod i) a písm. c) bod i) nariadenia č. 1408/71 vykladať tak, že ošetrovanie poskytnuté v posledne menovanom štáte musí hradiť inštitúcia členského štátu pobytu v súlade s právnymi predpismi, ktorými sa táto inštitúcia riadi, za rovnakých podmienok, aké platia pre poistencov, na ktorých sa dané právne predpisy vzťahujú. Pokiaľ ide o ošetrovanie, ktoré patria medzi dávky upravené právnym poriadkom príslušného členského štátu, príslúcha inštitúcii tohto štátu, aby znášala náklady týchto dávok tým, že poskytne inštitúcii členského štátu pobytu náhradu za podmienok stanovených v článku 36 nariadenia č. 1408/71.

Pokiaľ ošetrovanie poskytnuté v zariadení nachádzajúcom sa v treťom štáte nebolo hradené inštitúciou členského štátu pobytu, ale je preukázané, že dotknutá osoba mala nárok na takéto prevzatie nákladov a že toto ošetrovanie patrí medzi dávky upravené právnym poriadkom príslušného členského štátu, je úlohou príslušnej inštitúcie, aby uvedenej osobe alebo jej právnym nástupcom priamo hradila náklady tohto ošetrovania, aby tak týmto spôsobom zabezpečila rovnakú úroveň prevzatia nákladov, akou je tá, ktorá by sa

vzťahovala na túto osobu v prípade, ak by sa uplatnil článok 22 ods. 1 nariadenia č. 1408/71.

(¹) Ú. v. EÚ C 146, 21.6.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

zo 14. apríla 2005

vo veci C-157/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernice 68/360/EHS, 73/148/EHS, 90/365/EHS a 64/221/EHS — Právo na pobyt — Povolenie na pobyt — Štátny príslušník tretej krajiny, rodinný príslušník štátneho príslušníka Spoločenstva — Lehota na vydanie povolenia na pobyt)

(2005/C 132/11)

(Jazyk konania: španielčina)

Vo veci C-157/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: C. O'Reilly a L. Escobar Guerrero) proti Španielskemu kráľovstvu (splnomocnená zástupkyňa: N. Díaz Abad), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti členským štátom podľa článku 226 ES podaná 7. apríla 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann, J. Makarczyk (spravodajca), P. Kūris a J. Klučka, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 14. apríla 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) — Tým, že správne neprebralo do svojho vnútroštátneho právneho poriadku smernicu Rady 68/360/EHS z 15. októbra 1968 o odstránení prekážok pohybu a pobytu pracovníkov členských štátov a ich rodín v rámci Spoločenstva, smernicu Rady 73/148/EHS z 21. mája 1973 o zrušení obmedzenia pohybu a pobytu v rámci Spoločenstva pre štátnych príslušníkov členských štátov so zreteľom na usadenie sa a poskytovanie služieb a smernicu Rady 90/365/EHS z 28. júna 1990 o práve pobytu pre zamestnané osoby a samostatne zárobkovo činné osoby po skončení ich pracovnej činnosti, najmä tým, že stanovilo povinnosť pre štátnych príslušníkov tretích krajín, rodinných príslušníkov štátnych príslušníkov Spoločenstva, ktorí uplatnili svoje právo na voľný pohyb, obdržať pobytové vízum ako predpoklad vydania povolenia na pobyt, a

— tým, že nevydávalo povolenia na pobyt v čo najkratších lehotách a najneskôr v lehote šiestich mesiacov od podania žiadosti o povolenie na pobyt v rozpore s ustanoveniami smernice Rady 64/221/EHS z 25. februára 1964 o koordinácii osobitných opatrení o pohybe a pobyte cudzích štátnych príslušníkov, prijatých z dôvodov verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia

si Španielske kráľovstvo nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z uvedených smerníc.

2) Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 135, 7.6.2003

1) Žaloba je neprípustná.

2) Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

3) Fínska republika znáša svoje vlastné trovy.

(¹) Ú. v. EÚ C 146, 21.6.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

zo 17. marca 2005

vo veci C-170/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Hoge Raad der Nederlanden): Staatssecretaris van Financiën proti J. H. M. Feron (¹)

(Nariadenie (EHS) č. 918/83 — Oslobodenie od cla — Pojmy „osobný majetok“ a „držba“ — Motorové vozidlo, ktoré dal osobe k dispozícii jej zamestnávateľ)

(2005/C 132/13)

(Jazyk konania: holandsčina)

Vo veci C-170/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) z 11. apríla 2003 a doručený Súdnemu dvoru 14. apríla 2003, ktorý súvisí s konaním: Staatssecretaris van Financiën proti J. H. M. Feron, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Rosas, K. Lenaerts, S. von Bahr (spravodajca) a K. Schiemann, generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil dňa 17. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Osobný automobil, ako je ten vo veci samej, sa považuje za osobný majetok v zmysle článku 1 ods. 2 písm. c) nariadenia Rady (EHS) č. 918/83 z 28. marca 1983 ustanovujúceho systém Spoločenstva pre oslobodenie od cla, ktorý môže byť oslobodený od cla na základe článkov 2 a 3 tohto nariadenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 146, 21.6.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 15. marca 2005

vo veci C-160/03: Španielske kráľovstvo proti Eurojust (¹)

(Žaloba o neplatnosť založená na článku 230 ES — Žaloba podaná členským štátom smerujúca proti vyhláseniam náboru na miesta dočasných zamestnancov Eurojustom — Neprípustnosť Súdneho dvora — Neprípustnosť)

(2005/C 132/12)

(Jazyk konania: španielčina)

Vo veci C-160/03, Španielske kráľovstvo, (splnomocnená zástupkyňa: L. Fraguas Gadea), ktoré v konaní podporuje: Fínska republika (splnomocnená zástupkyňa: T. Pynnä) proti Eurojust (advokáti: J. Rivas de Andrés a D. O'Keefe), predmetom ktorej je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES podaná 8. apríla 2004, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda veľkej komory V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (spravodajca) a A. Borg Barthet, sudcovia R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász, G. Arestis, M. Ilešič a J. Malenovský, generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka, vyhlásil 15. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 15. marca 2005

vo veci C-209/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)): The Queen, na žiadosť Dany Bidar proti London Borough of Ealing a iní ⁽¹⁾

(Občianstvo Únie — Články 12 ES a 18 ES — Podpora poskytovaná študentom vo forme dotovanej pôžičky — Ustanovenie obmedzujúce poskytnutie takejto pôžičky študentom usadeným na vnútroštátnom území)

(2005/C 132/14)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-209/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný uznesením High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Spojené kráľovstvo) z 12. februára 2003 a doručený Súdnemu dvoru 15. mája 2003, ktorý súvisí s konaním: The Queen, na žiadosť: Dany Bidar proti London Borough of Ealing, Secretary of State for Education and Skills, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda veľkej komory V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts (spravodajca) a A. Borg Barthet, sudcovia J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka a U. Lohmus, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka, vyhlásil 15. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Podpora určená na pokrytie bežných výdavkov a poskytnutá buď vo forme dotovaných pôžičiek, alebo štipendií študentom zdržiavajúcim sa legálne v hostiteľskom členskom štáte, patrí do rozsahu pôsobnosti Zmluvy ES s cieľom zakázať diskrimináciu stanovenú v článku 12 prvom odseku ES.
2. Článok 12 prvý odsek ES má byť vykladaný v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá priznáva študentom právo na podporu na pokrytie bežných výdavkov, len keď sa usadili v hostiteľskom členskom štáte, vylučujúc tak, že by štátny príslušník iného členského štátu mohol získať ako študent štátu usadenej osoby, aj keď sa tam tento štátny príslušník zdržiava legálne a uskutočnil podstatnú časť stredoškolského štúdia v hostiteľskom členskom štáte a má tak reálne spojenie so spoločnosťou tohto štátu.

3. Nie je potrebné časovo obmedziť účinky tohto rozsudku.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 171, 19.7.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

zo 17. marca 2005

vo veci C-228/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Korkein oikeus): The Gillette Company, Gillette Group Finland Oy proti LA-Laboratories Ltd Oy ⁽¹⁾

(Ochranné známky — Smernica 89/104/EHS — Článok 6 ods. 1 písm. c) — Obmedzenia ochrany vyplývajúcej z ochrannej známky — Používanie ochrannej známky treťou stranou, ak je to potrebné na označenie účelu tovaru alebo služby)

(2005/C 132/15)

(Jazyk konania: fínčina)

Vo veci C-228/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Korkein oikeus (Fínsko) z 23. mája 2003 a doručený Súdnemu dvoru 26. mája 2003, ktorý súvisí s konaním: The Gillette Company, Gillette Group Finland Oy proti LA-Laboratories Ltd Oy, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia A. Borg Barthet, S. von Bahr, U. Lohmus a A. O. Caoimh (spravodajca), generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: R. Grass, vyhlásil 17. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Oprávnenosť používania ochrannej známky podľa článku 6 ods. 1 písm. c) Prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známkov závisí od toho, či toto používanie je potrebné na označenie účelu tovaru.

Používanie ochrannej známky treťou stranou, ktorá nie je jej majiteľom, je potrebné na označenie účelu tovaru, ktorý táto tretia strana predáva, ak takéto používanie predstavuje v praxi jediný spôsob poskytnutia zrozumiteľných a úplných informácií verejnosti o tomto účele, aby sa zachoval systém nenarušenej hospodárskej súťaže na trhu tohto tovaru.

Je v právomoci vnútroštátneho súdu preveriť, či v prípade vo veci samej je takéto používanie potrebné, berúc do úvahy povahu verejnosti, ktorej je určený tovar, ktorý predáva predmetná tretia strana.

Článok 6 ods. 1 písm. c) smernice 89/104 nerozlišuje medzi možnými účelmi tovarov pri posudzovaní oprávnenosti používania ochrannej známky, kritériá posúdenia oprávnenosti používania ochrannej známky, konkrétne pokiaľ ide o príslušenstvo alebo náhradné diely, nie sú teda odlišné od tých, ktoré sa uplatňujú na iné kategórie možných účelov tovarov.

- 2) Podmienka „čestného konania“ v zmysle článku 6 ods. 1 písm. c) smernice 89/104 predstavuje v podstate vyjadrenie povinnosti lojality vo vzťahu k oprávneným záujmom majiteľa ochrannej známky.

Používanie ochrannej známky nie je v súlade s čestným konaním v priemysle alebo obchode najmä v prípadoch, ak:

- sa vykonáva spôsobom, ktorý by mohol vytvárať predstavu, že existuje obchodné spojenie medzi tretou stranou a majiteľom ochrannej známky,
- ovplyvňuje hodnotu ochrannej známky tým, že sa ním získava neoprávnený prospech z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena ochrannej známky,
- dochádza k znevažovaniu alebo poškodzovaniu povesti tejto ochrannej známky,
- tretia strana prezentuje svoj tovar ako imitáciu alebo kópiu tovaru s ochrannou známkou, ktorej nie je majiteľom.

Skutočnosť, že tretia strana používa ochrannú známku, ktorej nie je majiteľom, na označenie účelu predávaného tovaru neznamena nevyhnutne, že ho prezentuje, akoby mal rovnakú kvalitu alebo rovnocenné vlastnosti ako tovar s uvedenou ochrannou známkou. Takáto prezentácia závisí od okolností daného prípadu a je v právomoci vnútroštátneho súdu, aby posúdil jej prípadnú existenciu podľa okolností prípadu vo veci samej.

Možnosť prezentácie tovaru predávaného tretou stranou, akoby mal rovnakú kvalitu alebo rovnocenné vlastnosti ako tovar s ochrannou známkou, ktorú používa, predstavuje prvok, ktorý vnútroštátny súd musí vziať do úvahy pri preverovaní, či sa toto používanie vykonáva v súlade s čestným konaním v priemysle alebo obchode.

- 3) V prípade, keď tretia strana používajúca ochrannú známku, ktorej nie je majiteľom, predáva nielen náhradné diely alebo príslušenstvo, ale aj samotný tovar, s ktorým sa tento náhradný diel alebo toto príslušenstvo môže používať, na takéto používanie sa vzťahuje článok 6 ods. 1 písm. c) smernice 89/104, ak je to potrebné na označenie účelu tovaru, ktorý tretia strana predáva, a ak sa to vykonáva v súlade s čestným konaním v priemysle a obchode.

(¹) Ú. v. EÚ C 171, 19.7.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 12. apríla 2005

vo veci C-265/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Audiencia Nacional): Igor Simutenkov proti Ministerio de Educación y Cultura, Real Federación Española de Fútbol (¹)

(Dohoda o partnerstve Spoločenstvo — Rusko — Článok 23 ods. 1 — Priamy účinok — Podmienky týkajúce sa zamestnávania — Zásada zákazu diskriminácie — Futbal — Obmedzenie počtu profesionálnych hráčov, štátnych príslušníkov tretích štátov, ktorí môžu byť nominovaní do mužstva v národnej súťaži)

(2005/C 132/16)

(Jazyk konania: španielčina)

Vo veci C-265/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Audiencia Nacional (Španielsko) z 9. mája 2003 a doručený Súdnemu dvoru 17. júna 2003, ktorý súvisí s konaním: Igor Simutenkov proti Ministerio de Educación y Cultura, Real Federación Española de Fútbol, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda veľkej komory V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans a A. Rosas, sudcovia C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissechot, J. Makarczyk, P. Kūris, M. Ilešič (spravodajca), U. Lōhmus, E. Levits a A. O. Caoimh, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vyhlásil 12. apríla 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 23 ods. 1 Dohody o partnerstve a spolupráci medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Ruskou federáciou na druhej strane podpísanej 24. júna 1994 na Korfu a schválenej v mene Spoločenstva rozhodnutím Rady a Komisie 97/800/ESUO, ES, Euratom z 30. októbra 1997 sa musí vykladať v tom zmysle, že bráni použitiu pravidla vydaného športovou federáciou členského štátu, podľa ktorého môžu kluby nominovať na zápasy v súťažiach na národnej úrovni len obmedzený počet hráčov z tretích štátov, ktoré nie sú zmluvnými stranami dohody o EHP, na profesionálneho športovca ruskej štátnej príslušnosti, riadne zamestnaného klubom so sídlom v tom istom štáte.

(¹) Ú. v. EÚ C 213, 6.9.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA**(druhá komora)****zo 14. apríla 2005****vo veci C-335/03: Portugalská republika proti Komisii Európskych spoločností⁽¹⁾****(EPUZF — Prémia za hovädzie a telacie mäso — Kontroly — Reprezentatívnosť vzoriek — Uplatnenie výsledku kontroly na predchádzajúce roky — Odôvodnenie)**

(2005/C 132/17)

(Jazyk konania: portugalcina)

Vo veci C-335/03, Portugalská republika (splnomocnený zástupca: L. Fernandes, za právnej pomoci C. Botelho Moniz a E. Maia Cadete) proti Komisii Európskych spoločností (splnomocnení zástupcovia: A. M. Alves Vieira a L. Visaggio, za právnej pomoci N. Castro Marques a F. Costa Leite), predmetom ktorej je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES podaná 25. júla 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), C. Gulmann, R. Schintgen a J. Klučka, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: K. Sztranc, referentka, vyhlásil dňa 14. apríla 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) *Žaloba sa zamieta.*2) *Portugalská republika je povinná nahradiť trovy konania.*⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 239, 4.10.2003**ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA****(štvrtá komora)****zo 17. marca 2005****vo veci C-467/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Finanzgericht München): Ikegami Electronics (Europe) GmbH proti Oberfinanzdirektion Nürnberg⁽¹⁾****(Spoločný colný sadzobník — Sadzobná položka — Sadzobné zaradenie prístroja na číslicový záznam — Zatriedenie v kombinovanej nomenklatúre)**

(2005/C 132/18)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-467/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím

Finanzgericht München (Nemecko) z 24. júna 2003 a doručený Súdnu dvoru 6. novembra 2003, ktorý súvisí s konaním: Ikegami Electronics (Europe) GmbH proti Oberfinanzdirektion Nürnberg, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts (spravodajca), sudcovia J. N. Cunha Rodrigues a E. Levits, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: K. Sztranc, referentka, vyhlásil 17. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Prístroj, ktorý zaznamenáva signály vysielané kamerami a po ich komprimácii ich reprodukuje na monitor s cieľom videomonitoringu, spĺňa inú vlastnú funkciu ako spracovanie údajov v zmysle poznámky 5 E kapitoly 84 kombinovanej nomenklatúry Spoločného colného sadzobníka nachádzajúcej sa v prílohe k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o tarifnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku v znení nariadenia Komisie (ES) č. 2031/2001 zo 6. augusta 2001.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 21, 24.1.2004**ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA****(piata komora)****z 10. marca 2005****vo veci C-469/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Tribunale di Bologna): Filomeno Mario Miraglia⁽¹⁾****(Článok 54 dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda — Zákaz dvojitého trestu — Pôsobnosť — Rozhodnutie justičných orgánom členského štátu o zastavení trestného stíhania osoby výlučne z dôvodu začatia podobného konania v inom členskom štáte)**

(2005/C 132/19)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci C-469/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 35 EÚ podaný rozhodnutím Tribunale di Bologna (Taliansko) z 22. septembra 2003 a doručený Súdnu dvoru 10. novembra 2003, ktorý súvisí s konaním proti: Filomeno Mario Miraglia, Súdny dvor (piata komora), v zložení: predsedkyňa piatej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia R. Schintgen (spravodajca) a P. Kūris, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka, vyhlásil dňa 10. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Zákaz dvojitého trestu upravený v článku 54 dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov Hospodárskej únie Benelux, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach, podpísaného 19. júna 1990 v Schengene, sa neuplatňuje na rozhodnutie justičných orgánov členského štátu, ktorým bolo zastavené trestné konanie potom, ako sa prokurátor rozhodol nepokračovať v trestnom stíhaní z jediného dôvodu začatia trestného stíhania v inom členskom štáte proti tomu istému obvinenému a za tie isté skutky, bez rozhodnutia o vine a treste.

(¹) Ú. v. EÚ C 21, 24.1.2004

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

zo 17. marca 2005

vo veci C-109/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bundesverwaltungsgericht): Karl Robert Kranemann proti Spolkovej krajine Severné Porýnie – Vestfálsko (¹)

(Článok 48 zmluvy ES (zmenený, teraz článok 39 ES) — Volný pohyb pracovníkov — Zamestnanec v prípravnej praxi — Prax vykonávaná v inom členskom štáte — Náhrada cestovných nákladov obmedzená na trasu vykonanú na vnútroštátnom území)

(2005/C 132/20)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-109/04, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) zo 17. decembra 2003 a doručený Súdnemu dvoru 2. marca 2004, ktorý súvisí s konaním: Karl Robert Kranemann proti Spolkovej krajine Severné Porýnie – Vestfálsko, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Lenaerts (spravodajca), N. Colneric, K. Schiemann a E. Levits, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 17. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 48 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 39 ES) je v rozpore s ustanovením vnútroštátneho práva, ktoré priznáva osobe vykonávajúcej v rámci prípravnej praxe platenú skutočnú a efektívnu činnosť v inom členskom štáte, ako je štát jej pôvodu, právo na náhradu

cestovných nákladov iba do výšky trasy uskutočnenej na vnútroštátnom území, zatiaľ čo, ak by táto činnosť bola vykonaná na vnútroštátnom území, boli by jej preplatené všetky cestovné náklady.

(¹) Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

zo 17. marca 2005

vo veci C-128/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde): trestné konanie proti Annic Andréa Raemdonck a Raemdonck-Janssens BVBA (¹)

(Cestná doprava — Sociálne právne predpisy — Nariadenie (EHS) č. 3821/85 — Povinnosť namontovať a používať tachograf — Nariadenie (EHS) č. 3820/85 — Výnimka pre vozidlá určené na prepravu materiálu a vybavenia)

(2005/C 132/21)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-128/04, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Belgicko) z 19. januára 2004 a doručený Súdnemu dvoru 9. marca 2004, ktorý súvisí s trestným konaním proti: Annic Andréa Raemdonck a Raemdonck-Janssens BVBA, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas (spravodajca), sudcovia A. La Pergola, J.-P. Puissochet, U. Löhmus a A. Ó Caoimh, generálny advokát: M. Poirares Maduro, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 17. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Výrazy „materiál alebo vybavenie“ uvedené v čl. 13 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 3820/85 treba vykladať v rámci výnimiek uvedených v čl. 3 ods. 2 nariadenia č. 3821/85 tak, že sa nevzťahujú výlučne na „náradie a prístroje“, ale že zahŕňajú aj veci potrebné na vykonávanie stavebných prác, ktoré možno prepravovať osobitne alebo spolu s náradím a prístrojmi, ako sú stavebné materiály alebo káble, potrebné na vykonanie prác, ktoré súvisia s hlavnou činnosťou vodiča predmetného vozidla.

(¹) Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

zo 14. apríla 2005

vo veci **C-243/04 P: Zoé Gaki-Kakouri proti Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev** ⁽¹⁾**(Odvolanie — Platové pomery členov a bývalých členov Súdného dvora — Práva rozvedenej manželky zomretého bývalého člena)**

(2005/C 132/22)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-243/04 P, predmetom ktorej je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdného dvora, ktoré podala dňa 9. júna 2004 Zoé Gaki-Kakouri, bydliskom v Aténach (Grécko), (advokát: H. Tagaras), pričom druhým účastníkom konania je Súdny dvor Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: M. Schauss), Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas (spravodajca), sudcovia A. Borg Barthet, A. La Pergola, S. von Bahr a J. Malenovský, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: R. Grass, vyhlásil 14. apríla 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Zoé Gaki-Kakouri je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 190, 24.7.2004

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Oberster Gerichtshof z 2. februára 2005, ktorý súvisí s konaním: Reisch Montage AG proti Kiesel Baumaschinen Handels GmbH

(Vec C-103/05)

(2005/C 132/23)

(Jazyk konania: nemčina)

Oberster Gerichtshof (Nemecko) podal uznesením z 2. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Reisch Montage AG proti Kiesel Baumaschinen Handels GmbH a bol doručený kancelárii Súdného dvora 28. februára 2005.

Oberster Gerichtshof (Nemecko) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Môže sa žalobca odvolávať na článok 6 bod 1 nariadenia (ES) č. 44/2001 ⁽¹⁾, keď podáva žalobu proti osobe s bydliskom v štáte príslušného súdu a osobe so sídlom alebo bydliskom v inom členskom štáte, avšak žaloba proti osobe s bydliskom v štáte príslušného súdu je už v čase podania žaloby neprípustná z dôvodu začatia konkurzného konania na majetok žalovanej, ktoré podľa vnútroštátneho práva predstavuje prekážku pre začatie iných konaní?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o súdnej právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EŠ 2001, L 12, s. 1).

Žaloba podaná dňa 3. marca 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike

(Vec C-109/05)

(2005/C 132/24)

(Jazyk konania: nemčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Minas Konstantinidis a Bernard Schima, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 3. marca 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Rakúskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) vyhlásil, že Rakúska republika tým, že obmedzila v § 5 ods. 1. Verordnung über die Abfallvermeidung, Sammlung und Behandlung von Altfahrzeugen (Nariadenia o prevencii vzniku odpadu, zbere a spracovaní vozidiel po dobe životnosti) povinnosť bezplatne prevziať vozidlá po dobe životnosti na:

(1) vozidlá po dobe životnosti tých značiek, ktoré boli uvedené na trh existujúcimi výrobcami a dovozcami a

(2) vozidlá registrované v Rakúsku,

si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES z 18. septembra 2000 o vozidlách po dobe životnosti ⁽¹⁾,

- 2) zaviazal Rakúsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Ustanovenie rakúskeho nariadenia o vozidlách po dobe životnosti, podľa ktorého výrobcovia a dovozcovia musia prevziať vozidlá po dobe životnosti tých značiek, ktoré uviedli na trh, za predpokladu, že tieto vozidlá boli registrované v Rakúsku, je v rozpore s článkom 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES z 18. septembra 2000.

Zo smernice vyplýva pre členské štáty jednak povinnosť vytvoriť také systémy vrátenia vozidiel, aby sa zabezpečilo prevzatie všetkých vozidiel po dobe životnosti bez ohľadu na ich značku, a jednak povinnosť prevziať vozidlá po dobe životnosti bezplatne. Rakúska právna úprava tieto ciele nespĺňa, keďže obsahuje dvojité obmedzenie: povinnosť prevziať vozidlá sa obmedzuje na značky, ktoré uviedol do obehu dotknutý výrobca alebo dovozca a na vozidlá, ktoré sú registrované v Rakúsku.

Komisia nemôže súhlasiť so stanoviskom Rakúskej republiky, že rozdiel spočívajúci na registrácii v Rakúskej republike je objektívne odôvodnený, keďže je to jediný spôsob ako sa vyhnúť uvaleniu neprimerane ťažkého bremena na jednotlivých výrobcov tým, že im bude uložená povinnosť prevziať vozidlá. Komisia naopak tvrdí, že v prípade, že by prax ukázala, že na jednotlivých výrobcov alebo dovozcov, alebo zberateľov v členskom štáte je uvalené neprimerané bremeno tým, že sa bezplatne preberajú vozidlá po dobe životnosti registrované v zahraničí, sa táto skutočnosť musí vziať do úvahy v rámci postupu podľa článku 5 ods. 4 štvrtého pododseku. Podľa tohto ustanovenia má Komisia pravidelne monitorovať uplatnenie povinnosti prevziať vozidlá v záujme zabezpečenia, že táto povinnosť nespôsobuje obmedzovanie hospodárskej súťaže.

(¹) Ú. v. ES L 269, 21.10.2000, s. 34.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (Sezione Sesta) z 22. októbra 2004, ktorý súvisí s konaním: Ministero dell'Industria, Commercio ed Artigianato proti Spa Lucchini Siderurgica

(Vec C-119/05)

(2005/C 132/25)

(Jazyk konania: taliančina)

Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (Sezione Sesta) podal uznesením z 22. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych

spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, ktorý súvisí s konaním: Ministero dell'Industria, Commercio ed Artigianato proti Spa Lucchini Siderurgica a bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 14. marca 2005.

Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (Sezione Sesta) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Je v zmysle priamo uplatniteľnej zásady prednosti práva Spoločenstva, ktorá v danom prípade vyplýva zo všeobecného rozhodnutia Komisie č. 3484/85/ESUO z 20. júna 1990, ktoré bolo oznámené 20. júla 1990, rovnako aj z rozhodnutia Komisie č. 5259 zo 16. septembra 1996, ktorým sa talianskym orgánom ukladá spätné vyžiadanie pomoci, z aktov, v zmysle ktorých bolo prijaté rozhodnutie o vrátení, napadnuté v tomto konaní (dekrét č. 20357 z 20. septembra 1996 o zrušení dekrétov č. 17957 z 8. marca 1996 a č. 18337 z 3. apríla 1996), právne možné a dôvodné, aby vnútroštátny správny orgán vymáhal vrátenie pomoci poskytnutej súkromnému subjektu, pričom občiansko-právnym rozsudkom, ktorý sa stal právoplatným, sa určila bezpodmienečná povinnosť úhrady predmetnej pomoci?
2. Nie je naopak vzhľadom na existenciu konkrétneho právoplatného súdneho rozhodnutia (článok 2909 občianskeho zákonníka), vzťahujúceho sa na súkromný subjekt a správny orgán a ktorému je správny orgán povinný sa podriaďiť, konanie o vrátení právne nemožné, vzhľadom na stanovenú zásadu, podľa ktorej rozhodnutie o vrátení pomoci spadá pod právo Spoločenstva, pričom jeho uskutočnenie a z neho vyplývajúce konania o vrátení, sa pri neexistencii právnych ustanovení Spoločenstva riadi vnútroštátnym právom (rozsudok z 21. septembra 1983, Deutsche Milchkontor GmbH, 205 až 215/82, Zb. s. 2633)?

Žaloba podaná 21. marca 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska

(Vec C-126/05)

(2005/C 132/26)

(Jazyk konania: angličtina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: N. Yerrell, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 21. marca 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Spojené kráľovstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 2000/34/ES ⁽¹⁾ z 22. júna 2000, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 93/104/ES ⁽²⁾ o niektorých aspektoch organizácie pracovného času, a ktorá sa vzťahuje na sektory a činnosti vylúčené z uvedenej smernice, a/alebo tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo Zmluvy o ES,
- 2) zaviazal Spojené kráľovstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 1. augusta 2003.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 195, 1.8.2000, s. 41.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 307, 13.12.1993, s. 18.

Žaloba podaná 21. marca 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska

(Vec C-131/05)

(2005/C 132/27)

(Jazyk konania: angličtina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Michel Van Beek, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci Frédéric Louis, advokát a Antonio Capobianco, avvocato, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 21. marca 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska si tým, že si nesplnilo svoje povinnosti uložené článkom 6 ods. 1 smernice Rady 79/409/EHS o ochrane voľne žijúceho vtáctva ⁽¹⁾ a článkami 12 ods. 2

a 13 ods. 1 vždy v spojení s článkom 2 ods. 1 smernice Rady 92/43/EHS o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín ⁽²⁾, nesplnilo svoje povinnosti uložené týmito smernicami,

2. zaviazal Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia uvádza, že:

- obmedzením zákazu obsiahnutého v článku 6 ods. 1 smernice 79/409/EHS o voľne žijúcich vtákoch, ktorý sa týka predaja, prepravy na účely predaja, držania na účely predaja a ponúkania na predaj všetkých druhov voľne žijúcich alebo sťahovavých vtákov na území Veľkej Británie, Spojené kráľovstvo porušilo uvedený článok, pretože zákaz má jasne zahŕňať všetky druhy vtákov prirodzene sa vyskytujúcich a voľne žijúcich na európskom území členských štátov, na ktoré sa uplatňuje Zmluva,
- obmedzením zákazu obsiahnutého v článku 12 ods. 2 smernice 92/43/EHS o biotopoch, ktorý sa týka držania, prepravy a predaja alebo výmeny a ponúkania na predaj alebo výmeny živočíšnych druhov uvedených v prílohe IV písm. a) smernice, na živočíšne druhy, ktorých prirodzené miesto výskytu zahŕňa Veľkú Britániu, porušilo Spojené kráľovstvo vyššie uvedený článok, pretože v dôsledku tohto obmedzenia je zoznam chránených živočíšnych druhov uvedených v právnych predpisoch Spojeného kráľovstva kratší, než zoznam v prílohe IV smernice,
- obmedzením zákazu obchodovania s rastlinnými druhmi obsiahnutého v článku 13 ods. 1 smernice 92/42/EHS o biotopoch na druhy, „ktorých prirodzené miesto výskytu zahŕňa akékoľvek územie vo Veľkej Británii“, porušilo Spojené kráľovstvo vyššie uvedený článok, keďže zoznam chránených rastlinných druhov v prílohe 4 je v dôsledku tohto obmedzenia kratší, než je zoznam chránených druhov v prílohe IV písm. b) smernice o biotopoch.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES, L 206, 22.7.1992, s. 7.

**Žaloba podaná dňa 21. marca 2005 Komisiou Európskych
spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko**

(Vec C-132/05)

(2005/C 132/28)

(Jazyk konania: nemčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Eugenio de March a Sabine Grünheid, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 21. marca 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Spolkovej republike Nemecko.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) vyslovil, že Spolková republika Nemecko si tým, že formálne odmietla na jej vnútroštátnom území sankcionovať používanie názvu „Parmesan“ na etiketách výrobkov, ktoré nezodpovedajú špecifikácii chráneného označenia pôvodu „Parmigiano Reggiano“, čím podporuje neoprávnené zneužitie povesti pravého a v rámci Spoločenstva chráneného výrobku, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (EHS) č. 2081/92 zo 14. júla 1992 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín⁽¹⁾;
- 2) zaviazal Spolkovú republiku Nemecko nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia zastáva stanovisko, že uvádzanie na trh syra na nemeckom štátnom území pod názvom „Parmesan“, ktorý nezodpovedá špecifikácii označenia „Parmigiano Reggiano“, predstavuje porušenie článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia (EHS) č. 2081/92, ktoré musia nemecké úrady z úradnej moci zakázať.

Keďže názov „Parmigiano Reggiano“ je od roku 1996 zapísané v „Registri chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení“ ako chránené označenie pôvodu, a tým požíva ochranu v rámci Spoločenstva, sú členské štáty povinné chrániť toto označenie pred akýmkoľvek zneužitím, napodobením alebo vyvolaním dojmu chráneného označenia a to aj vtedy, keď je skutočný pôvod výrobku uvedený, alebo ak je chránené označenie položené.

Komisia uvádza, že pri pojme „Parmesan“ ide o preklad označenia „Parmigiano Reggiano“ pochádzajúci z francúzštiny. Názov „Parmesan“ a „Parmigiano Reggiano“ sú podľa Komisie synonymami, ktoré vzhľadom na históriu vzniku chráneného označenia a na dôkazy v mnohých príručkách siahajúcich od roku 1516 až do súčasnosti preukázateľne označujú syr vyrábaný v príslušných zemepisných oblastiach Talianska.

V dôsledku registrácie chráneného označenia pôvodu „Parmigiano Reggiano“ požívajú zemepisné výrazy „Parmigiano“ a „Reggiano“ jednotlivo, ako aj v ich spojení ochranu poskytovanú Spoločenstvom.

Podľa názoru Komisie nie sú dané žiadne opodstatnené dôvody pre prijatie názoru Spolkovej republiky Nemecko, podľa ktorého je výraz „Parmigiano“, pokiaľ je použitý samostatne, vnímaný ako druhové označenie v zmysle článku 3 nariadenia (EHS) č. 2081/92, pri ktorom pre spotrebiteľa neexistuje nijaká spojitost' s určitou zemepisnou oblasťou.

Keďže je tým používanie názvu „Parmesan“ vyhradený výlučne talianskym výrobcom, ktorí tento syr vyrábajú v súlade so záväznou špecifikáciou, Spolková republika Nemecko si tým, že odmietla na nemeckom vnútroštátnom území zakázať neoprávnené používanie názvu „Parmesan“, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia (EHS) č. 2081/92.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 208, s. 1.

**Žaloba podaná dňa 23. marca 2005 Komisiou Európskych
spoločenstiev proti Talianskej republike**

(Vec C-135/05)

(2005/C 132/29)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Recchia a M. Konstantinidis, členovia právneho servisu Komisie, podala dňa 23. marca 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že neprijatím všetkých potrebných opatrení si Talianska republika nesplnila povinnosti vyplývajúce z článkov 4, 8 a 9 smernice Rady 75/442/EHS⁽¹⁾ o odpadoch zmenenej a doplnenej smernicou 91/156/EHS⁽²⁾, z článku 2 ods. 1 smernice Rady 91/689/EHS⁽³⁾ o nebezpečnom odpade a z článku 14 písm. a), b) a c) smernice Rady 1999/31/ES⁽⁴⁾ o skládkach odpadov,
- 2) zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na základe viacerých dokumentov sa Komisia dozvedela o vysokom počte nelegálne prevádzkovaných skládok nachádzajúcich sa na talianskom území, ktoré neboli kontrolované orgánmi verejnej moci, pričom niektoré z nich obsahujú nebezpečné odpady.

Komisia sa domnieva, že Talianska republika tolerovaním existencie uvedených skládok, si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 4, 8 a 9 smernice Rady 75/442 EHS o odpadoch zmenenej a doplnenej smernicou 91/156 EHS z článku 2 ods. 1 smernice Rady 91/689/EHS o nebezpečnom odpade.

Vzhľadom na existenciu skládok do 16. júla 2001, na ktoré bolo vystavené povolenie a ktoré boli prevádzkované k tomuto dátumu, chýbajúce informácie o plánoch o úpravách, ktoré mali správcovia týchto skládok predložiť do 16. júla 2002, sa Komisia domnieva, že neexistencia týchto plánov o úpravách a oprávnenia spočívajúce v povoleniach a prípadné zatvorenie skládok nezodpovedá požiadavkám smernice.

Komisia usudzuje, že Talianska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú v zmysle článku 14 písm. a), b) a c) smernice Rady 199/31/ES o nebezpečnom odpade.

(¹) Ú. v. ES L 194, 25.7.1975, s. 39.

(²) Ú. v. ES L 78, 26.3.1991, s. 32.

(³) Ú. v. ES L 377, 31.12.1991, s. 20.

(⁴) Ú. v. ES L 182, 16.7.1999, s. 1.

Žaloba podaná dňa 24. marca 2005: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska proti Rade Európskej únie

(Vec C-137/05)

(2005/C 132/30)

(Jazyk konania: angličtina)

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: C. Jackson, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podalo dňa 24. marca 2005 na Súdnom dvore Európskych spoločenských žalobu proti Rade Európskej únie.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

1. zrušil nariadenie Rady (ES) č. 2252/2004 z 13. decembra 2004 o normách pre bezpečnostné znaky a biometriu v pasoch a cestovných dokladoch vydávaných členskými štátmi (¹),
2. v súlade s článkom 231 ES rozhodol, že po zrušení pasového nariadenia a až do prijatia novej právnej úpravy v tejto oblasti zostávajú ustanovenia pasového nariadenia v platnosti s výnimkou tých ustanovení, ktoré majú za účinko vylúčenie Spojeného kráľovstva z účasti na uplatňovaní pasového nariadenia,
3. zaviazal Radu Európskej únie nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Spojenému kráľovstvu bolo upreté právo zúčastniť sa procesu prijímania nariadenia Rady (ES) č. 2252/2004 z 13. decembra 2004 o normách pre bezpečnostné znaky a biometriu v pasoch a cestovných dokladoch vydávaných členskými štátmi (pasové nariadenie) napriek tomu, že upovedomilo o svojom želaní podieľať sa na jeho prijatí v súlade s článkom 5 ods. 1 Protokolu, ktorým sa začleňuje Schengenský *acquis* do rámca Európskej únie (Schengenský protokol) a článkom 3 ods. 1 Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska. Zrušenie pasového nariadenia sa žiada z dôvodu, že vylúčenie Spojeného kráľovstva z procesu prijímania nariadenia je porušením podstatných formálnych náležitostí a/alebo porušením Zmluvy v zmysle článku 230 druhého odseku ES.
2. Hlavné tvrdenie Spojeného kráľovstva spočíva v tom, že Rada konala na základe mylného výkladu vzťahu medzi článkom 5 a článkom 4 Schengenského protokolu, keď ho vylúčila z procesu prijímania pasového nariadenia. Spojené kráľovstvo konkrétne tvrdí:
 - a) Výklad Rady, podľa ktorého sa právo pripojiť sa, priznané článkom 5 Schengenského protokolu, vzťahuje len na opatrenia so základom v ustanoveniach Schengenského *acquis*, ktorého sa zúčastňuje Spojené kráľovstvo podľa rozhodnutia Rady prijatého na základe článku 4, je v rozpore so štruktúrou a formuláciou týchto článkov, samotnou povahou mechanizmu článku 5 a vyhlásením o článku 5, ktoré bolo pripojené k Záverečnému aktu Amsterdamskej zmluvy.
 - b) Výklad článku 5 Schengenského protokolu Radou nie je potrebný na to, aby pravidlo „nemajú vplyv“ obsiahnuté v článku 7 Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska malo užitočný účinok. Takisto nie je takýto výklad potrebný z hľadiska zachovania integrity Schengenského *acquis*. Ako prostriedok zachovania *acquis* by mal v skutočnosti hrubo disproporčný nepriaznivý dopad pre Spojené kráľovstvo.

- c) Vzhľadom na široký a nepresný pojem „opatrenia so základom v Schengenskom acquis“, ktorý Rada používa vo svojej praxi, by mohol mechanizmus článku 5 Schengenského protokolu, ako ho vykladá Rada, fungovať spôsobom porušujúcim zásadu právnej istoty a základné zásady upravujúce posilnenú spoluprácu.
3. Alternatívne Spojené kráľovstvo tvrdí, že ak by výklad vzťahu medzi článkom 5 a článkom 4 Schengenského protokolu zo strany Rady bol správny, nevyhnutne by to viedlo k zužujúcemu pohľadu na pojem „opatrenie so základom v Schengenskom acquis“ v zmysle článku 5, ako na opatrenie nerozlučne späté s acquis; pasové nariadenie však nie je takýmto opatrením.

(¹) Ú. v. EÚ L 385, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Cour de cassation (Belgicko) zo 17. marca 2005, ktorý súvisí s konaním: Levi Strauss & C proti Casucci Spa

(Vec C-145/05)

(2005/C 132/31)

(Jazyk konania: francúzština)

Cour de cassation (Belgicko) podal rozsudkom zo 17. marca 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, ktorý súvisí s konaním: Levi Strauss & C proti Casucci Spa a bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 31. marca 2005.

Cour de cassation (Belgicko) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Na účely určenia rozsahu ochrany ochrannej známky, ktorá bola nadobudnutá v súlade s právnymi predpismi v dôsledku svojej rozlišovacej spôsobilosti v súlade s článkom 5 ods. 1 prvej smernice Rady 89/104 z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (¹), musí súd zohľadňovať vnímanie príslušnej skupiny verejnosti v čase, keď začalo používanie ochrannej známky alebo podobného označenia, ktoré údajne porušuje práva z ochrannej známky?
2. Ak bude odpoveď negatívna, môže súd zohľadňovať vnímanie príslušnej skupiny verejnosti v čase po začatí neoprávneného používania? Je oprávnený zohľadniť predovšetkým vnímanie príslušnej skupiny verejnosti v čase vyhlásenia svojho rozhodnutia?

3. V prípade, ak pri uplatnení kritéria uvedeného v prvej otázke súd zistí, že došlo k porušeniu práv z ochrannej známky, je oprávnený nariadiť povinnosť zdržať sa neoprávneného používania označenia?
4. Bolo by stanovisko odlišné v prípade, ak žalobcova ochranná známka po začatí neoprávneného používania stratila úplne alebo čiastočne svoju rozlišovaciu spôsobilosť, ale výlučne v prípade, ak je táto strata úplne alebo čiastočne dôsledkom konania alebo opomenutia zo strany majiteľa tejto ochrannej známky?

(¹) Ú. v. ES L 40, 11.2.1989, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Cour d'appel de Paris z 23. marca 2005, ktorý súvisí s konaním: Harold Price proti Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques

(Vec C-149/05)

(2005/C 132/32)

(Jazyk konania: francúzština)

Cour d'appel de Paris podal rozsudkom z 23. marca 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Harold Price proti Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques a bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 4. apríla 2005.

Cour d'appel de Paris, 1ère chambre, section A žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Uplatňuje sa smernica Rady 92/51/EHS z 18. júna 1992 o druhom všeobecnom systéme uznávania odborného vzdelania a prípravy, ktorou sa dopĺňa smernica 89/48/EHS (¹) na činnosť riaditeľa dobrovoľného predaja hnutelných vecí na verejnej dražbe, tak ako je upravená článkami L.321-1 až L.321-3, L.321-8 a L.321-9 obchodného zákonníka?
- 2) V prípade kladnej odpovede môže sa hostiteľský členský štát odvolať na výnimku z druhého pododseku článku 4.1 b) stanovenú v článku 4.1 bodu b) šiestom pododseku smernice?

(¹) Ú. v. ES L 209, 24.7.1992, s. 25.

Zhrnutie žaloby podanej dňa 5. apríla 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko, podanej 5. apríla 2005

(Vec C-152/05)

(2005/C 132/33)

(Jazyk konania: nemčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: R. Lyal a K. Gross, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 5. apríla 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Spolkovej republike Nemecko.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Spolková republika Nemecko tým, že v § 2 ods. 1 prvej vete zákona o príplatkoch na vlastné bývanie [Eigenheimzulagengesetz] vylúčila z poskytnutia príplatku na vlastné bývanie daňovníkov s neobmedzenou povinnosťou daňovou v súvislosti so stavbami, ktoré sa nachádzajú v iných členských štátoch bez ohľadu na to, či tam môže byť uplatňovaný nárok na porovnateľnú/podobnú podporu, si nespĺnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 18, 39 a 43 Zmluvy ES,
- 2) zaviazal Spolkovú republiku Nemecko nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia:

Podľa názoru Európskej Komisie vykazuje príplatok na vlastné bývanie, ktorý poskytuje nemecký štát, diskriminačné črty. Nárok na poskytnutie príplatku na vlastné bývanie majú v Nemecku daňovníci s neobmedzenou daňovou povinnosťou, ktorí v Nemecku nadobudnú byt alebo dom na účely bývania. Daňovníkom s neobmedzenou daňovou povinnosťou v Nemecku, ktorí žijú mimo územia Nemecka a tam chcú nadobudnúť nehnuteľnosť na účely bývania sa však žiadny príplatok na vlastné bývanie neposkytuje.

Táto nemecká právna úprava diskriminuje tri skupiny osôb: 1. štátnych zamestnancov s bydliskom v zahraničí, 2. cezhraničných pracovníkov, ktorých príjmy podliehajú najmenej z 90 % nemeckej dani z príjmu a 3. diplomatov a úradníkov EU, ktorí pochádzajú z Nemecka.

Komisia vidí v tejto úprave v súvislosti so štatútom dotknutej skupiny osôb porušenie voľného pohybu pracovníkov (článok 39 ES), práva usadiť sa (článok 43 ES) resp. voľného pohybu podľa článku 18 ES. Všetky prípady majú dostatočnú cezhraničnú súvislosť, takže je odôvodnená použiteľnosť príslušného ustanovenia Zmluvy.

Komisia považuje judikatúru Súdneho dvora vo veci Schumacher (C-279/93) za použiteľnú. Každý, kto podlieha v Nemecku neobmedzenej daňovej povinnosti, kto teda svoje príjmy zo všetkých štátov sveta zdaňuje v Nemecku a tým sa podieľa na financovaní nemeckej spoločnosti, musí mať v rovnakej

miere prospech zo zvýhodnení, ktoré sú financované z daní, ako má osoba s bydliskom v Nemecku. Treba zabrániť tomu, aby dotknuté osoby nemohli využívať výhody, ktoré súvisia s ich osobnou situáciou, ani v štáte, v ktorom majú bydlisko, ani v štáte, v ktorom vykonávajú svoju činnosť.

V praxi je málo pravdepodobné, že osoba je daňovníkom s neobmedzenou daňovou povinnosťou v Nemecku a súčasne aj daňovníkom s neobmedzenou daňovou povinnosťou v inom štáte. Táto výnimočná situácia by mohla byť zohľadnená pri zákaze kumulácie nemeckého príplatku na vlastné bývanie s porovnateľnou/podobnou zahraničnou podporou.

Obmedzenie príplatku na vlastné bývanie na stavby, ktoré sa nachádzajú v Nemecku nie je opodstatnené. Bytová situácia v Nemecku by sa mohla zlepšiť, pokiaľ by napríklad cezhraniční pracovníci namiesto toho, aby sa odsťahovali do Nemecka, nadobudli nehnuteľnosť určenú na bývanie v pohraničnej oblasti v zahraničí. Spolková vláda v konaní pred podaním žaloby nedoložila dostatočne akému účelu v podstate slúži obmedzenie podpory na vlastné územie štátu. Aj keby bolo prípustné, aby členský štát mohol podporovať iba bytovú výstavbu na svojom území, je samotná nemecká úprava nelogická. Pokiaľ chce Spolková republika Nemecko podporovať každú formu bytovej výstavby v Nemecku, je nepochopiteľné, prečo sa podpora obmedzuje na daňovníkov s neobmedzenou daňovou povinnosťou v Nemecku. Aj daňovníci, ktorých daňová povinnosť je v Nemecku obmedzená, by mohli nadobudnúť nehnuteľnosti určené na bývanie a tak podporovať bytovú výstavbu.

Právo Spoločenstva v žiadnom prípade nepožaduje finančne podporovať nadobúdanie druhých nehnuteľností určených na bývanie v iných členských krajinách. Úprava rozsahu podpory patrí iba do právomoci vnútroštátneho zákonodarcu. Jeho voľnosť v rámci právnej úpravy je však obmedzená základnými slobodami, ktoré sú upravené v Zmluve o ES.

Žaloba podaná dňa 5. apríla 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike

(Vec C-156/05)

(2005/C 132/34)

(Jazyk konania: gréčtina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Eleni Tserepa-Lacombe a Nicola Yerrell, členky právneho servisu Komisie, ktoré si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 5. apríla 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Helénskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Helénska republika tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/34/ES z 22. júna 2000, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/104/ES o niektorých aspektoch organizácie pracovného času, a ktorá sa vzťahuje na sektory a činnosti vylúčené z uvedenej smernice⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice;
- 2) zaviazal Helénsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 1. augusta 2003.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 195, 1.8.2000, s. 41.

Žaloba podaná 6. apríla 2005: Komisia Európskych spoločností proti Luxemburskému veľkovojsvodstvu

(Vec C-159/05)

(2005/C 132/35)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: D. Maidani, splnomocnená zástupkyňa, ktorá si zvolila adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 6. apríla 2005 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Luxemburskému veľkovojsvodstvu.

Komisia Európskych spoločností navrhuje, aby Súdny dvor:

1. vyhlásil, že Luxemburské veľkovojsvodstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/47/ES⁽¹⁾ zo 6. júna 2000 o dohodách o finančných zárukách alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.
2. zaviazal Luxemburské veľkovojsvodstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 27. decembra 2003.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 168, 27.6.2002, s. 43.

Žaloba podaná dňa 7. apríla 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Talianskej republike

(Vec C-161/05)

(2005/C 132/36)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: C. Cattabriga, člen právneho servisu Komisie, podala dňa 7. apríla 2005 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Talianska republika porušila svoje povinnosti podľa článkov 15 ods. 4, 18 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2847/93⁽¹⁾ z 12. októbra 1993, ktorým sa zriaďuje kontrolný systém spoločnej politiky rybolovu tým, že neoznámila údaje vyžadované týmito ustanoveniami,
- 2) zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Články 15 ods. 4 a 18 ods. 1 nariadenia č. 2847/93 ukladajú členským štátom oznamovať Komisii určité údaje počítačovým prenosom v stanovenej lehote. Talianske orgány neoznámili v stanovených lehotách predmetné údaje týkajúce sa rokov 1999 a 2000, a tým Talianska republika porušila oznamovaciu povinnosť určenú citovanými ustanoveniami.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 261, 20.10.1993, s. 1.

Žaloba podaná 8. apríla 2005 Komisiou Európskych spoločenských republik**(Vec C-163/05)**

(2005/C 132/37)

(Jazyk konania: portugalcina)

Komisia Európskych spoločenských republik, v zastúpení: Ramón Vidal Puig, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 8. apríla 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenských republik žalobu proti Portugalskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že neprijatím zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/7/ES⁽¹⁾ z 18. februára 2002, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/53/ES, ktorou sa v Spoločenstve stanovujú najväčšie prípustné rozmery niektorých vozidiel vo vnútroštátnej a medzinárodnej cestnej doprave, si Portugalská republika nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice;
- 2) zaviazal Portugalskú republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 9. marca 2004.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 67, s. 47.

Žaloba podaná dňa 8. apríla 2005 Komisiou Európskych spoločenských republik proti Luxemburskému veľkovejvodstvu**(Vec C-165/05)**

(2005/C 132/38)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenských republik, v zastúpení: Gérard Rozet, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 8. apríla 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenských republik žalobu proti Luxemburskému veľkovejvodstvu.

Komisia Európskych spoločenských republik navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyslovil, že ustanovením vo svojej legislatíve príslušníkom tretích krajín, ktorí sú manželmi migrujúcich pracovníkov Európskej únie, povinnosti získania pracovného povolenia, a neuvedením svojej legislatívy do súladu s právom Spoločenstva, Luxemburské veľkovejvodstvo porušilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 11 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Spoločenstva⁽¹⁾,
- zaviazal Luxemburské veľkovejvodstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Článok 11 nariadenia č. 1612/68 stanovuje, ak štátny príslušník členského štátu vykonáva zamestnanie alebo samostatnú zárobkovú činnosť na území iného členského štátu, jeho manželka/jej manžel a deti mladšie ako 21 rokov alebo od neho/nej závislé majú právo na prístup k zamestnaniu na celom území toho istého štátu, a to aj vtedy, keď nie sú štátnymi príslušníkmi ani jedného z členských štátov.

Právo pracovníka je nepodmienené a znamená, že od manžela/manželky alebo inom členovi rodiny, ktorý je štátnym príslušníkom tretej krajiny, sa nepožaduje získanie pracovného povolenia za účelom prístupu k zamestnaniu, keďže to by malo za účinkov dodatočné podmienenie tohto práva, čo by bolo v rozpore s výslovnými ustanoveniami uvedeného článku 11.

Luxemburskí štátni príslušníci nie sú povinní vlastniť pracovné povolenie za účelom prístupu k zamestnaniu vo Veľkovejvodstve. Preto je v rozpore s článkom 3 nariadenia č. 1612/68 uložiť takú povinnosť štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú manželmi/manželkami migrujúcich pracovníkov Európskej únie.

Vnútroštátny právny poriadok nesmie ponechať v platnosti žiadnu pochybnosť alebo dvojznačnosť nielen pokiaľ ide o obsah vnútroštátnej právnej úpravy, ale aj čo sa týka jej formy.

Nesúlady vnútroštátnej legislatívy s ustanoveniami Zmluvy, aj tých, ktoré sú priamo uplatniteľné, možno s konečnou platnosťou odstrániť len prostredníctvom vnútorných ustanovení kogentnej povahy majúcich rovnakú právnu silu ako tie, ktoré sa majú zmeniť.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 257, 19.10.1968, s. 2.

Odvolanie podané dňa 15. apríla 2005: O. Mancini proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (štvrtá komora) vo veci T-137/03, O. Mancini proti Komisii Európskych spoločností

(Vec C-172/05 P)

(2005/C 132/39)

(Jazyk konania: francúzština)

O. Mancini, v zastúpení E. Boigelot, advokát, podala dňa 15. apríla 2005 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločností proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (štvrtá komora) z 3. februára 2005 vo veci T-137/03, O. Mancini proti Komisii Európskych spoločností.

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- potvrdil prípustnosť a dôvodnosť jej odvolania a
- zrušil rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločností zo dňa 3. februára 2005 vo veci T-137/03, Mancini/Komisia.

Odvolateľka tiež navrhuje, aby Súdny dvor sám rozhodol vo veci samej, a tým, že vyhovie pôvodnej žalobe odvolateľky vo veci T-137/03, svojím rozhodnutím:

- zrušil rozhodnutie orgánu povereného menovaním z 28. júna 2002 o neprijatí žalobkyne na miesto lekára poradcu v rámci oddelenia „Service médical Bruxelles“ – DG Admin B8;
- zrušil rozhodnutie, ktorým sa výslovne zamietá sťažnosť žalobkyne podanú 29. júla 2002 v súlade s článkom 90 ods. 2 Služobného poriadku a výslovne zamietnutú rozhodnutím z 23. januára 2003 oznámenom žalobkyňi 27. januára 2003;
- zrušil menovanie Dr. Dolmans na miesto všeobecného lekára, s ktorým súviselo najmä zamietnutie prihlášky žalobkyne na uvoľnené miesto;
- zaviazal žalovanú na náhradu žalobkyňi sumy 15 000 eur, ohodnotenej *ex aequo et bono* ako náhrada škodu vrátane úrokov za morálnu ujmu a zásah do jej kariéry;
- v každom prípade zaviazal žalovanú, na náhradu trov konania.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Dôvody odvolania sa odvolávajú v súlade s článkom 58 Štatútu Súdneho dvora na porušenie práva Spoločenstva a nezrovnalosti konania pred Súdom prvého stupňa, poškodzujúce záujmy odvolateľky.

SÚD PRVÉHO STUPŇA

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

zo 17. marca 2005

vo veci T-192/98, Výbor pre bavlnu a príbuzné textilné odvetvia Európskej únie (Eurocoton) proti Rade Európskej únie ⁽¹⁾

*(Dumping — Neprijatie Radou návrhu nariadenia Komisie, ktorým sa zavádzajú konečné antidumpingové clá — Nedo-
statok jednoduchej väčšiny na prijatie nariadenia — Povinnosť odôvodnenia)*

(2005/C 132/40)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci T-192/98, Výbor pre bavlnu a príbuzné textilné odvetvia Európskej únie (Eurocoton), so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: C. Stanbrook, QC a A. Dashwood, barrister, proti Rade Európskej únie (splnomocnený zástupca: S. Marquardt, za právnej pomoci G. M. Berrisch, advokát), ktorú v konaní podporuje Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (splnomocnení zástupcovia: pôvodne M. Ewing, neskôr K. Manji), predmetom ktorej je zrušenie rozhodnutia Rady z 5. októbra 1998, ktorým bol zamietnutý návrh nariadenia Rady (ES) predložený Komisiou Európskych spoločenstiev 21. septembra 1998 [dokument COM(1998) 540 final], ktorým sa zavádza konečné antidumpingové clo na dovoz neupravených bavlnených tkanín s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, Egypte, Indii, Indonézii a Pakistane, s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené nariadením Komisie (ES) č. 773/98 zo 7. apríla 1998 (Ú. v. ES L 111, s. 19) a ukončuje konanie o dovoze takýchto tkanín s pôvodom v Turecku, Súd prvého stupňa (štvrtá rozšírená komora), v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białacka a V. Vadapalas, tajomník: H. Jung, vyhlásil dňa 17. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. *Rozhodnutie Rady z 5. októbra 1998, ktorým bol zamietnutý návrh nariadenia Rady (ES) predložený Komisiou Európskych spoločenstiev 21. septembra 1998 [dokument KOM(1998) 540*

v konečnom znení], ktorým sa zavádza konečné antidumpingové clo na dovoz neupravených bavlnených tkanín s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, Egypte, Indii, Indonézii a Pakistane, s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené nariadením Komisie (ES) č. 773/98 zo 7. apríla 1998 (Ú. v. ES L 111, s. 19) a ukončuje konanie o dovoze takýchto tkanín s pôvodom v Turecku je zrušené.

2. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.

3. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 160, 5.6.1999

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

zo 17. marca 2005

vo veci T-195/98, Ettlín Gesellschaft für Spinnerei und Weberei AG a iní proti Rade Európskej únie ⁽¹⁾

*(Dumping — Neprijatie Radou návrhu nariadenia Komisie, ktorým sa zavádzajú konečné antidumpingové clá — Nedo-
statok jednoduchej väčšiny na prijatie nariadenia — Povinnosť odôvodnenia)*

(2005/C 132/41)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci T-195/98, Ettlín Gesellschaft für Spinnerei und Weberei AG, so sídlom v Ettlingene (Nemecko), Textil Hof Weberei GmbH & Co. KG, so sídlom v Hofe (Nemecko), Spinnweberei Uhingen GmbH, so sídlom v Uhingene (Nemecko), F. A. Kümpers GmbH & Co., so sídlom v Rheine (Nemecko),

Tenthorey SA, so sídlom v Eloyes (Francúzsko), Les tissages des héritiers de G. Perrin – Groupe Alain Thirion (HGP-GAT Tissages), so sídlom v Thiéfosse (Francúzsko), Établissements des fils de Victor Perrin SARL, so sídlom v Thiéfosse (Francúzsko), Filatures & tissages de Saulxures-sur-Moselotte, so sídlom v Saulxures-sur-Moselotte (Francúzsko), Tissage Mouline Thillot, so sídlom v Le Thillot (Francúzsko), Filature Niggeler & Küpfer SpA, so sídlom v Capriolo (Taliansko), Standardtela SpA, so sídlom v Miláne (Taliansko) a Verlener Textilwerk, Grimmelt, Wevers & Co. GmbH, so sídlom vo Velene (Nemecko), v zastúpení: C. Stanbrook, QC, a A. Dashwood, barrister, proti Rade Európskej únie (splnomocnený zástupca: S. Marquardt, za právnej pomoci G. M. Berrisch, advokát), ktorú v konaní podporuje Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (splnomocnení zástupcovia: pôvodne M. Ewing, neskôr K. Manji), predmetom ktorej je zrušenie rozhodnutia Rady z 5. októbra 1998, ktorým bol zamietnutý návrh nariadenia Rady (ES) predložený Komisiou Európskych spoločenstiev 21. septembra 1998 [dokument COM(1998) 540 final], ktorým sa zavádza konečné antidumpingové clo na dovoz neupravených bavlnených tkanín s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, Egypte, Indii, Indonézii a Pakistane, s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené nariadením Komisie (ES) č. 773/98 zo 7. apríla 1998 (Ú. v. ES L 111, s. 19) a ukončuje konanie o dovoze takýchto tkanín s pôvodom v Turecku, Súd prvého stupňa (štvrtá rozšírená komora), v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białecka a V. Vadapalas, tajomník: H. Jung, vyhlásil dňa 17. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. *Rozhodnutie Rady z 5. októbra 1998, ktorým bol zamietnutý návrh nariadenia Rady (ES) predložený Komisiou Európskych spoločenstiev 21. septembra 1998 [dokument COM(1998) 540 final], ktorým sa zavádza konečné antidumpingové clo na dovoz neupravených bavlnených tkanín s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, Egypte, Indii, Indonézii a Pakistane, s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené nariadením (ES) č. 773/98 (Ú. v. ES L 111, s. 19) a ukončuje konanie o dovoze takýchto tkanín s pôvodom v Turecku je zrušené.*
2. *Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.*
3. *Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znáša svoje vlastné trovy konania.*

(¹) Ú. v. ES C 160, 5.6.1999

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

zo 17. marca 2005

vo veci T-177/00, Koninklijke Philips Electronics NV proti Rade Európskej únie (¹)

(Dumping — Neprijatie návrhu nariadenia Komisie o uložení konečných antidumpingových ciel Radou — Chýbajúca jednoduchá väčšina potrebná na prijatie nariadenia — Povinnosť zdôvodnenia)

(2005/C 132/42)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci T-177/00, Koninklijke Philips Electronics NV, so sídlom v Eindhoven (Holandsko), v zastúpení: C. Stanbrook, QC a F. Ragolle, advokát, proti Rade Európskej únie (splnomocnený zástupca: S. Maquardt, za právnej pomoci G. M. Berrisch, advokát), predmetom ktorej je rozhodnutie Rady z 8. mája 2000, ktorým sa odmietol návrh nariadenia (ES) Rady o uložení konečných antidumpingových ciel na dovoz určitých súčastí systémov televíznych kamier s pôvodom v Japonsku, predložený Komisiou Európskych spoločenstiev 7. apríla 2000 [dokument COM(2000) 195 v konečnom znení], Súd prvého stupňa (štvrtá rozšírená komora), v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białecka a V. Vadapalas, tajomník: H. Jung, vyhlásil dňa 17. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) *Rozhodnutie Rady z 8. mája 2000, ktorým sa odmietol návrh nariadenia (ES) Rady o uložení konečných antidumpingových ciel na dovoz určitých súčastí systémov televíznych kamier s pôvodom v Japonsku, predložený Komisiou Európskych spoločenstiev 7. apríla 2000 [dokument COM(2000) 195 v konečnom znení], sa zrušuje.*
- 2) *Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.*

(¹) Ú. v. ES C 273, 23.9.2000

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 15. marca 2005

zo 16. marca 2005

vo veci T-29/02, Global Electronic Finance Management (GEF) SA proti Komisii Európskych spoločností ⁽¹⁾

vo veci T-283/02, EnBW Kernkraft GmbH proti Komisii Európskych spoločností ⁽¹⁾

(Arbitrážna doložka — Nevykonanie zmluvy — Vzájomný návrh)

(Program TACIS — Služby poskytnuté v súvislosti s jadrovou elektrárnou na Ukrajine — Neexistencia odmeny — Právomoc Súdu prvého stupňa — Žaloba o náhradu škody — Mimozmluvná zodpovednosť)

(2005/C 132/43)

(2005/C 132/44)

(Jazyk konania: angličtina)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci T-29/02, Global Electronic Finance Management (GEF) SA, so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: E. Storme a A. Gobien, advokáti, proti Komisii Európskych spoločností (splnomocnení zástupcovia: R. Lyal a C. Giolito, za právnej pomoci J. Stuyck, advokát, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je na jednej strane návrh na základe arbitrážnej doložky v zmysle článku 238 ES smerujúci k zaviazaniu Komisie na úhradu sumy 40 693 eur a vystavenie dobropisu na sumu 273 516 eur a na strane druhej vzájomný návrh Komisie smerujúci k zaviazaniu navrhovateľa, aby Komisii vrátil sumu 273 516 eur zvýšenú o úrok z omeškania 7 % ročne od 1. septembra 2001, Súd prvého stupňa (prvá komora), v zložení: predseda komory B. Vesterdorf, sudcovia M. Jaeger, P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro a F. Dehousse, tajomník: J. Plingers, referent, vyhlásil dňa 15. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Vo veci T-283/02, EnBW Kernkraft GmbH, pôvodne Gemeinschaftskernkraftwerk Neckar GmbH, so sídlom v Neckarwestheim (Nemecko), v zastúpení: S. Zickgraf, advokát proti Komisii Európskych spoločností (splnomocnení zástupcovia: S. Fries a F. Hoffmeister, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je žaloba o náhradu škody podaná na základe článku 288 ES, ktorou sa žalobkyňa domáha náhrady škody údajne jej vzniknutej v dôsledku toho, že Komisia neposkytla odmenu za ňou vykonané služby v rámci programu TACIS, ktorý sa týka jadrovej elektrárne v Zaporozží (Ukrajina), Súd prvého stupňa (štvrtá komora), v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia V. Tiili a V. Vadapalas, tajomník: D. Christensen, referentka, vyhlásil dňa 16. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) *Návrh navrhovateľa smerujúci na jednej strane k nahradeniu sumy 40 693 eur a na druhej strane na vystavenie dobropisu na sumu 273 516 eur sa zamietá.*
- 2) *Vzájomnému návrhu Komisie sa vyhovuje a preto je navrhovateľ povinný uhradiť Komisii sumu 273 516 eur zvýšenú o zákonné úroky z omeškania v ročnej úrokovej sadzbe uplatniteľnej v Belgicku, a to od 1. septembra 2001 až do úplného splatenia dlhu.*
- 3) *Navrhovateľ je povinný nahradiť trovy konania.*

- 1) *Žaloba sa zamietá.*
- 2) *Žalobkyňa je povinná nahradiť trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 118, 18.5.2002

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 289, 23.11.2002

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

zo 16. marca 2005

zo 17. marca 2005

vo veci T-112/03, L'Oréal SA proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) ⁽¹⁾

vo veci T-160/03, AFCon Management Consultants a iní proti Komisii Európskych spoločností ⁽¹⁾

(Ochranná známka Spoločenstva — Konanie o námietkach — Prihláška slovnnej ochrannej známky FLEXI AIR — Skoršia ochranná známka FLEX — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámény — Žiadosť o predloženie dôkazu o skutočnom používaní — Článok 8 ods. 1 písm. b), článok 8 ods. 2 písm. a) bod ii) a článok 43 ods. 2 nariadenia (ES) č. 40/94)

(Program TACIS — Verejné obstarávanie — Nezrovnalosti v postupe výberu úspešného uchádzača — Žaloby o náhradu škody)

(2005/C 132/45)

(2005/C 132/46)

(Jazyk konania: angličtina)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci T-112/03, L'Oréal SA, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: X. Buffet Delmas d'Autane, advokát proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) (splnomocnení zástupcovia: B. Filtenborg, S. Laitinen a G. Schneider), ďalším účastníkom konania pred odvolacím senátom Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu bol Revlon (Švajčiarsko) SA, so sídlom v Schlieren (Švajčiarsko), predmetom ktorej je žaloba proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 15. januára 2003 (vec R 396/2001-4), týkajúceho sa konania o námietkach medzi L'Oréal SA a Revlon (Švajčiarsko) SA, Súd prvého stupňa (druhá komora), v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia A. W. H. Meij a I. Pelikánová, tajomník: B. Pastor, vyhlásil dňa 16. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Žaloba sa zamieta.

2) Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 135, 7.6.2003

Vo veci T-160/03, AFCon Management Consultants, so sídlom v Bray (Írsko), Patrick Mc Mullin, bydliskom v Bray, Seamus O'Grady, bydliskom v Bray, v zastúpení: B. O'Connor, solicitor a I. Carreño, advokát proti Komisii Európskych spoločností (splnomocnení zástupcovia: J. Enegren a F. Hoffmeister, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je žaloba o náhradu škody, údajne spôsobenej nezrovnalosťami v postupe verejného obstarávania projektu financovaného z programu TACIS („Projekt FDRUS 9902 – Agricultural extension services in South Russia“), Súd prvého stupňa (piata komora), v zložení: predsedkyňa komory P. Lindh, sudcovia R. García-Valdecasas a J. D. Cooke, tajomník: D. Christensen, vyhlásil dňa 17. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Komisia je povinná zaplatiť AFConu sumu 48 605 eur, spolu s úrokmi z omeškania počítanými od dňa vyhlásenia tohto rozsudku až do jej úplného zaplatenia. Sadzba úrokov z omeškania, ktorá sa má uplatniť, sa vypočíta na základe sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou pre hlavné refinančné operácie, platnej v rozhodujúcom období, zvýšenej o dva body. Výška úrokov z omeškania sa vypočíta na základe metódy zložených úrokov.

2) V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

3) Komisia je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 200, 23.8.2003

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

zo 17. marca 2005

vo veci T-285/03, Agraz, SA a iní proti Komisii Európskych spoločností (¹)

(Poľnohospodárstvo — Spoločná organizácia trhu s výrobkami zo spracovaného ovocia a zeleniny — Podpora pre výrobu výrobkov zo spracovaných paradajok — Metódy výpočtu výšky sumy — Hospodársky rok 2000/2001)

(2005/C 132/47)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci T-285/03, Agraz, SA, so sídlom v Madride (Španielsko), Agrícola Conservera de Malpica, SA, so sídlom v Toledě (Španielsko), Agridoro Soc. coop. rl, so sídlom v Pontenure (Taliano), Alfonso Sellitto SpA, so sídlom v Mercato S. Severino (Taliano), Alimentos Españoles, Alsat, SL, so sídlom v Don Benito, Badajoz (Španielsko), AR Industrie Alimentari SpA, so sídlom v Angri (Taliano), Argo Food – Packaging & Innovation Co. SA, so sídlom v Serres (Grécko), Asteris Industrial Commercial SA, so sídlom v Aténach (Grécko), Attianese Srl, so sídlom v Nocera Superiore (Taliano), Audecoop distillerie Arzens – Techniques séparatives (AUDIA), so sídlom v Montréal (Francúzsko), Benincasa Srl, so sídlom v Angri, Boschi Luigi & Figli SpA, so sídlom vo Fontanello (Taliano), CAS SpA, so sídlom v Castagnaro (Taliano), Calispa SpA, so sídlom v Castel San Giorgio (Taliano), Campil – Agro Industrial do Campo do Tejo, Lda, so sídlom v Cartaxo (Portugalsko), Campoverde Srl, so sídlom v Carinola (Taliano), Carlo Manzella & C. Sas, so sídlom

v Castel San Giovanni (Taliano), Carmine Tagliamonte & C. Srl, so sídlom v Sant'Egidio del Monte Albino (Taliano), Carnes y Conservas Españolas, SA, so sídlom v Mérida (Španielsko), Cbcotti Srl, so sídlom v Nocera Inferiore (Taliano), Cirio del Monte Italia SpA, so sídlom v Ríme (Taliano), Consorzio Ortofrutticoli Trasformati Polesano (Cotrapo) Soc. coop. rl, so sídlom vo Fiesse Umbertino (Taliano), Columbus Srl, so sídlom v Parme (Taliano), Compal – Companhia produtora de Conservas Alimentares, SA, so sídlom v Almeirim (Portugalsko), Conditalia Srl, so sídlom v Nocera Superiore, Conservas El Cidacos, SA, so sídlom v Autol (Španielsko), Conservas Elagón, SA, so sídlom v Coria (Španielsko), Conservas Martinete, SA, so sídlom v Puebla de la Calzada (Španielsko), Conservas Vegetales de Extremadura, SA, so sídlom v Bajadoz, Conserve Italia Soc. coop. rl, so sídlom v San Lazzaro di Savena (Taliano), Conserve Francúzske SA, so sídlom v Nimes (Francúzsko), Conserve Guintrand SA, so sídlom v Carpentras (Francúzsko), Conservificio Cooperativo Valbiferno Soc. coop. rl, so sídlom v Guglionesi (Taliano), Consorzio Casalasco del Pomodoro Soc. coop. rl, so sídlom v Rivarolo del Re ed Uniti (Taliano), Consorzio Padano Ortofrutticolo (Copador) Soc. coop. rl, so sídlom v Collecchio (Taliano), Copais Food and Beverage Company SA, so sídlom v Nea Ionia (Grécko), Tin Industry D. Nomikos SA, so sídlom v Marousi (Grécko), Davia Srl, so sídlom v Gragnano (Taliano), De Clemente Conserve Srl, so sídlom vo Fisciano (Taliano), DE. CON Srl, so sídlom v Scafati (Taliano), Desco SpA, so sídlom v Terracina (Taliano), „Di Lallo“ – Di Teodoro di Lallo & C. Snc, so sídlom v Scafati, Di Leo Nobile – SpA Industria Conserve Alimentari, so sídlom v Castel San Giorgio, Marotta Emilio, so sídlom v Sant'Antonio Abate (Taliano), E. & O. von Felten SpA, so sídlom vo Fontanini (Taliano), Egacoop, S. Coop., Lda, so sídlom v Andosilla (Španielsko), Elais SA, so sídlom v Aténach, Emiliana Conserve Srl, so sídlom v Busseto (Taliano), Perano Enrico & Figli Spa, so sídlom v San Valentino Torio (Taliano), FIT – Fomento da Indústria do Tomate, SA, so sídlom v Águas de Moura (Portugalsko), Faiella & C. Srl, so sídlom v Scafati, „Feger“ di Gerardo Ferraioli SpA, so sídlom v Angri, Fratelli D'Acunzi Srl, so sídlom v Nocera Superiore, Fratelli Longobardi Srl, so sídlom v Scafati, Fruttage Soc. coop. rl, so sídlom v Alfonsine (Taliano), G3 Srl, so sídlom v Nocera Superiore, Giaguaro SpA, so sídlom v Sarno (Taliano), Giulio Franzese Srl, so sídlom v Carbonara di Nola (Taliano), Greci Geremia & Figli SpA, so sídlom v Parme, Greci – Industria Alimentare SpA, so sídlom v Parme, Greek Canning Co. SA Kyknos, so sídlom v Nauplie (Grécko), Grilli Paolo & Figli – Sas di Grilli Enzo e Togni Selvino, so sídlom v Gambettola (Taliano), Heinz Iberica, SA, so sídlom v Alfaro (Španielsko), IAN – Industrias Alimentarias de Navarra, SA, so sídlom vo Vilafranca (Španielsko), Industria Conserve Alimentari Aniello Longobardi – Di Gaetano, Enrico & Carlo Longobardi Srl, so sídlom v Scafati, Industrias de Alimentação Idal, Lda, so sídlom v Benavente (Portugalsko), Industrias y Promociones Alimenticias, SA, so sídlom v Miajadas (Španielsko), Industrie Rolli Alimentari SpA, so sídlom v Roseto degli Abruzzi (Taliano), Italgro – Indústria de Transformação de Produtos Alimentares, SA, so sídlom v Castanheira do Ribatejo (Portugalsko), La Cesenate Conserve Alimentari SpA, so sídlom v Cesena (Taliano), La Dispensa di Campagna Srl, so sídlom v Castagneto Carducci (Taliano), La Doria SpA, so sídlom v Angri, La Dorotea di Giuseppe Alfano & C. Srl, so sídlom v Sant'Antonio Abate, La Regina del Pomodoro Srl, so sídlom v Sant'Egidio del Monte Albino, „La Regina di San Marzano“ di Antonio, Felice e Luigi Romano Snc, so sídlom v Scafati, La Rosina Srl, so sídlom v Angri, Le Quattro Stelle Srl, so sídlom v Angri, Lodato Gennaro & C. SpA, so sídlom v Castel San Giorgio, Louis Martin production SAS, so sídlom v Monteux (Francúzsko), Menú Srl, so sídlom v Medolla

(Taliano), Mutti SpA, so sídlom v Montechiarugolo (Taliano), National Conserve Srl, so sídlom v Sant'Egidio del Monte Albino, Nestlé España, SA, so sídlom v Miajadas, Nuova Agricast Srl, so sídlom vo Verignola (Taliano), Pancrazio SpA, so sídlom v Cava De'Tirreni (Taliano), Pecos SpA, so sídlom v Castel San Giorgio, Pelati Sud di De Stefano Catello Sas, so sídlom v Sant'Antonio Abate, Pomagro Srl, so sídlom v Fisciano, Pomilia Srl, so sídlom v Nocera Superiore, Prodakta SA, so sídlom v Aténach, Raffaele Viscardi Srl, so sídlom v Scafati, Rispoli Luigi & C. Srl, so sídlom v Altavilla Silentina (Taliano), Rodolfi Mansueto SpA, so sídlom v Collecchio, Riberal de Navarra S. en C., so sídlom v Castejon (Španielsko), Salvati Mario & C. SpA, so sídlom v Mercato San Severino, Saviano Pasquale Srl, so sídlom v San Valentino Torio, Sefa Srl, so sídlom v Nocera Superiore, Serraike Konservopia Oporokipeftikon Serko SA, so sídlom v Serres, Sevath SA, so sídlom v Xanthi (Grécko), Silaro Conserve Srl, so sídlom v Nocera Superiore, ARP – Agricoltori Riuniti Piacentini Soc. coop. rl, so sídlom v Gariga di Podenzano (Taliano), Société coopérative agricole de transformations a de ventes (SCATV), so sídlom v Camaret-sur-Aigues (Francúzsko), Sociedade de Industrialização de Produtos Agrícolas – Sopragol, SA, so sídlom v Mora (Portugalsko), Spineta SpA, so sídlom v Pontecagnano Faiano (Taliano), Star Stabilimento Alimentare SpA, so sídlom v Agrate Brianza (Taliano), Steriltom Aseptik – System Srl, so sídlom v Plaisance (Taliano), Sugal Alimentos, SA, so sídlom v Azambuja (Portugalsko), Sutol – Indústrias Alimentares, Lda, so sídlom v Alcácer do Sal (Portugalsko), Tomsil – Sociedade Industrial de Concentrado de Tomate, SA, so sídlom vo Ferreira do Alentejo (Portugalsko), Transformaciones Agrícolas de Badajoz, SA, so sídlom vo Villanueva de la Serena (Španielsko), Zanae – Nicoglou levures de boulangerie industrie commerce alimentaire SA, so sídlom v Solúne (Grécko), v zastúpení: J. da Cruz Vilaça, R. Oliveira, M. Melícias a D. Choussy, advokáti, proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: M. Nolin, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je žaloba o náhradu škody, ktorú údajne utrpeli žalobcovia z dôvodu metódy prijatej pre výpočet výšky podpory pre výrobu uvedenú v nariadení Komisie (ES) č. 1519/2000 z 12. júla 2000 stanovujúcom pre hospodársky rok 2000/2001 minimálnu cenu a výšku podpory pre výrobu spracovaných paradajkových výrobkov (Ú. v. L 174, s. 29), Súd prvého stupňa (tretia komora), v zložení: predseda komory J. Azizi, sudcovia F. Dehousse a E. Cremona, tajomník: J. Palacio González, hlavný referent, vyhlásil dňa 17. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. *Žaloba sa zamieta.*

2. *Žalobcovia znášajú päť šesťn vlastných trov a Komisia nahradí, okrem vlastných trov, jednu šestinú trov žalobcov.*

(¹) Ú. v. EÚ C 251, 18.10.2003

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

zo 16. marca 2005

vo veci T-329/03: Fabio Andrés Ricci proti Komisii Európskych spoločenstiev (¹)

(Verejná služba — Výberové konanie — Podmienky pripustenia — Odborná prax — Rozhodnutia výberovej komisie výberového konania — Povaha kontroly vykonávanej menovacím orgánom — Hodnotenie praxe — Legitímna dôvera)

(2005/C 132/48)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci T-329/03, Fabio Andrés Ricci, bydliskom v Turíne (Taliano), v zastúpení: M. Condinanzi, advokát, proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: J. Currall a H. Tserepa-Lacombe, za právnej pomoci A. Dal Ferro, advokát, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie o nezamestnaní žalobcu v rámci oznámenia o voľnom pracovnom mieste COM/2001/5256/R, Súd prvého stupňa (druhá komora), v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia N. J. Forwood a S. Pappasavvas, tajomník: J. Palacio González, hlavný referent, vyhlásil dňa 16. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. *Žaloba sa zamieta.*

2. *Každý účastník konania znáša svoje trovy konania.*

(¹) Ú. v. EÚ C 275, 15.11.2003

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

zo 17. marca 2005

vo veci T-362/03: Antonio Milano proti Komisii Európskych spoločenstiev (¹)

(Verejná služba — Prijímanie do zamestnania — Výberové konanie — Zamietnutie prijatia — Žaloba o neplatnosť a náhradu škody)

(2005/C 132/49)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci T-362/03, Antonio Milano, bydliskom v Isernia (Taliano), v zastúpení: S. Scarano, advokát, proti Komisii

Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: J. Curall, za právnej pomoci A. Dal Ferro, advokát, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je zrušenie rozhodnutia o vyradení žalobcu zo všeobecného výberového konania COM/A/4/02 na vytvorenie zoznamu osôb spôsobilých vykonávať funkciu vedúceho zastúpenia (platová trieda A3) v Ríme a návrh na zviazanie žalovanej na náhradu spôsobenej škody, Súd prvého stupňa (tretia komora), v zložení: predseda komory M. Jaeger, sudcovia J. Azizi a E. Cremona, tajomník: J. Palacio González, hlavný referent, vyhlásil dňa 17. marca 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) *Žaloba sa zmieta.*
- 2) *Každý účastník znáša svoje vlastné trovy konania.*

(¹) Ú. v. EÚ C 304, 13.12.2003

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA

zo 16. februára 2005

vo veci T-142/03, **Fost Plus VZW proti Komisii Európskych spoločenstiev** (¹)

(Žaloba o neplatnosť — Žaloba podaná právnickou osobou — Akt, ktorý sa jej jednotlivito dotýka — Rozhodnutie 2003/82/ES — Ciele zhodnocovania a recyklovania materiálov a odpadov z obalov — Smernica 94/62/ES — Neprípustnosť)

(2005/C 132/50)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci T-142/03, Fost Plus VZW, so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: P. Wytinck a H. Viaene, advokáti, proti Komisii Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: M. van Beek a M. Konstantinidis, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je zrušenie článku 1 rozhodnutia Komisie 2003/82/ES z 29. januára 2003, ktorým sa potvrdzuje opatrenie oznámené Belgickom v súlade s článkom 6 ods. 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/62/ES o obaloch a odpadoch z obalov (Ú. v. ES L 31, s. 32), Súd prvého stupňa (tretia komora), v zložení počas porady súdu: predseda komory J. Azizi, sudcovia M. Jaeger a F. Dehousse, tajomník: H. Jung, vydal dňa 16. februára 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. *Žaloba sa zmieta ako neprípustná.*
2. *Žalobkyňa znáša vlastné trovy konania, ako aj trovy konania žalovanej.*

(¹) Ú. v. EÚ C 146, 21.6.2003

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 19. januára 2005

vo veci T-372/03, **Yves Mahieu proti Komisii Európskych spoločenstiev** (¹)

(Úradníci — Lehoty na podanie sťažnosti a žaloby — Implicitné zamietnutie sťažnosti — Neprípustnosť)

(2005/C 132/51)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci T-372/03, Yves Mahieu, úradník Komisie Európskych spoločenstiev, bydliskom v Audergheme (Belgicko), v zastúpení: L. Vogel, advokát, proti Komisii Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: J. Currall a H. Krämer, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je jednak návrh na zrušenie implicitného rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti podanej žalobcom dňa 29. októbra 2002 proti rozhodnutiu Komisie zo 6. augusta 2002 zamietajúcejmu jeho žiadosť založenú na článkoch 24 a 90 ods. 1 služobného poriadku v súvislosti s aktmi morálneho obťažovania, ktorým bol údajne vystavený, a jednak návrh na náhradu škody, Súd prvého stupňa (piata komora), v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudcovia F. Dehousse a D. Šváby, tajomník: H. Jung, vydal dňa 19. januára 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. *Žaloba sa zmieta ako neprípustná.*
2. *Každý účastník znáša svoje trovy konania.*

(¹) Ú. v. EÚ C 7, 10.1.2004

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA

zo 14. februára 2005

vo veci T-81/04, Bouygues SA a Bouygues Telecom proti Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾

(Štátna pomoc — Mobilné telefóny — Sťažnosť — Žaloba na nečinnosť — Zaujatie stanoviska Komisiou, ktorým ukončuje svoju nečinnosť — Uznesenie o tom, že vo veci nie je potrebné rozhodnúť — Žaloba o neplatnosť — List — Neprípustnosť)

(2005/C 132/52)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci T-81/04, Bouygues SA, so sídlom v Paríži (Francúzsko), a Bouygues Telecom, so sídlom v Boulogne-Billancourt (Francúzsko), v zastúpení: B. Amory a A. Verheyden, advokáti, proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: J. L. Buendía Sierra, C. Giolito a M. Niejahr, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je návrh na základe článku 232 ES, aby Súd prvého stupňa potvrdil, že Komisia porušila svojou nečinnosťou Zmluvu o ES tým, že nezaujala stanovisko k výhrade uvedenej v sťažnosti žalobcov týkajúcej sa pomoci poskytnutých francúzskymi orgánmi v prospech Orange France a SFR formou zníženia so spätnou účinnosťou poplatku dlhovaného z dôvodu udelenia týmto spoločnostiam licencií UMTS (Universal Mobile Telecommunication System), a subsidiárne návrh na základe článku 230 ES smerujúci k zrušeniu rozhodnutia o zamietnutí výhrady uvedenej v tejto sťažnosti, obsiahnutého v liste Komisie zaslanom žalobcom 11. decembra 2003, Súd prvého stupňa (štvrtá komora), v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia P. Mengozzi a I. Wiszniewska-Bialecka, tajomník: H. Jung, vydal dňa 14. februára 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Nie je potrebné rozhodnúť o návrhoch, ktorými sa smeruje k potvrdeniu nečinnosti Komisie, ktorá sa mala vyjadriť k výhrade uvedenej v sťažnosti žalobcov, týkajúcej sa zníženia so spätnou účinnosťou poplatku dlhovaného z dôvodu udelenia príslušnými francúzskymi orgánmi licencie UMTS spoločnostiam Orange a SFR.
2. Subsidiárne návrhy smerujúce k zrušeniu rozhodnutia obsiahnutého v liste Komisie z 11. decembra 2003 sa zamietajú ako neprípustné.
3. Nie je potrebné rozhodnúť o návrhoch na pristúpenie vedľajšieho účastníka konania predložených spoločnosťami Sociétés française et radiotéléphone (SFR) a Orange France SA.

4. Bouygues SA a Bouygues Telecom nahradia polovicu trov konania.

5. Komisia nahradí polovicu trov konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004

UZNESENIE PREDSEDU SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 10. februára 2005

vo veci T-291/04 R, Enviro Tech Europe Ltd a Enviro Tech International, Inc. proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Predbežné opatrenie — Smernice 67/548/EHS a 2004/73/ES)

(2005/C 132/53)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci T-291/04 R, Enviro Tech Europe Ltd, so sídlom v Surrey (Spojené kráľovstvo) a Enviro Tech International, Inc., so sídlom v Chicagu, Illinois (Spojené štáty), v zastúpení: C. Mereu a K. Van Maldegem, advokáti, proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: X. Lewis a D. Recchia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je jednak pozastavenie zariadenia n-propyl bromidu do smernice Komisie 2004/73/ES z 29. apríla 2004, prispôsobujúcej dvadsiaty deviaty krát smernicu Rady 67/548/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok technickému pokroku (Ú. v. EÚ L 152, s. 1), a jednak nariadenie ďalších predbežných opatrení, vydal predseda Súdu prvého stupňa dňa 10. februára 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Návrh na vydanie predbežného opatrenia sa zamietá.
2. O trovách konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.

Žaloba podaná dňa 11. februára 2005: P proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-103/05)

(2005/C 132/54)

(Jazyk konania: španielčina)

P, bydliskom v Barcelone (Španielsko), v zastúpení: Matías Griful i Ponsati, advokát Ilustre Colegio de Barcelona, podala 11. februára 2005 na Súde prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- 1) zrušil napadnuté rozhodnutie z 28. októbra 2004, ako aj rozhodnutie z 10. mája 2004,
- 2) uznal nárok žalobkyne na poberanie platu od 15. apríla 2004 až do času, kým bude uznaná za práceschopnú,
- 3) zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba smeruje proti rozhodnutiu orgánu povereného menovaním z 28. októbra 2004, ktorým sa po zistení, že lekárska služba Komisie potvrdila schopnosť žalobkyne premiestňovať sa a pracovať na polovičný úväzok, potvrdzuje pozastavenie vyplácania platu od 15. apríla 2004 až do času, keď opätovne nastúpi do práce v sídle v Bruseli.

V tejto súvislosti sa uvádza, že žalobkyňa, ktorej menovanie na miesto na stálom zastúpení Komisie v Barcelone bolo odôvodnené jej rodinnou situáciou, trpí úzkostne-depresívnymi stavmi v dôsledku zrušenia jej pracovného miesta na danom zastúpení.

Na podporu svojich tvrdení žalobkyňa uvádza:

- porušenie článkov 11, 12 a 13 Európskej sociálnej charty, ktoré uznávajú právo na ochranu zdravia, sociálne zabezpečenie a sociálnu a lekársku pomoc,
- porušenie časti II Európskeho kódexu sociálneho zabezpečenia zo 16. apríla 1964, najmä článku 10 v tom, že priznanie práva na návštevu lekára doma znamená priznanie práva, že chorý sa nemusí premiestňovať mimo svojho bydliska,
- porušenie článku 10 dohovoru č. 102 MOP a článku 13 dohovoru č. 130 MOP,
- porušenie článkov 72 a 73 Služobného poriadku.

Napokon žalobkyňa uvádza, že jej nie sú známe dôvody, pre ktoré bola uznaná jej schopnosť pracovať iba na polovičný úväzok.

Žaloba podaná dňa 2. marca 2005: David Tas proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-124/05)

(2005/C 132/55)

(Jazyk konania: francúzština)

David Tas, bydliskom v Bruseli, v zastúpení: Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Luis a Etienne Marchal, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 2. marca 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie komisie výberového konania EPSO/A/4/03, ktorým žalobca nebol pripustený k skúškam tohto výberového konania,
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, ktorý je držiteľom vysokoškolského diplomu „M. SC. In Business Administration“, si podal prihlášku na výberové konanie EPSO/A/4/03 na účely vytvorenia rezervného zoznamu pomocných úradníkov triedy A8 v oblasti auditu. Napáda rozhodnutie komisie, ktorým nebol pripustený do výberového konania z dôvodu, že jeho vysokoškolský diplom nezodpovedá požiadavkám uvedeným v oznámení o vypísaní výberového konania.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza porušenie podmienok pripustenia stanovených v oznámení o vyhlásení výberového konania, ako aj zjavný omyl v posúdení. Žalobca tiež uvádza, že prinajmenšom dvaja ďalší uchádzači, ktorí boli pripustení na skúšky, majú rovnaký diplom udelený rovnakou fakultou tej istej univerzity a z tohto dôvodu tvrdí, že došlo k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania.

Žaloba podaná dňa 9. marca 2005: Sandrine Corvoisier a iní proti Európskej centrálnej banke

(Vec T-126/05)

(2005/C 132/56)

(Jazyk konania: francúzština)

Sandrine Corvoisier, bydliskom vo Frankfurte nad Mohanom, Roberta Friz, bydliskom vo Frankfurte nad Mohanom, Hundjy Preud'homme, bydliskom vo Frankfurte a Elvira Rosati, bydliskom vo Frankfurte nad Mohanom, v zastúpení: Georges Vandersanden a Laure Levi, advokáti, podali 9. marca 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Európskej centrálnej banke.

Žalobkyne navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil oznámenie o voľnom pracovnom mieste ECB/156/04, ktorého cieľom bolo obsadenie šiestich miest „Records Managements Specialists“,
- pokiaľ je to potrebné, zrušil rozhodnutia o zamietnutí „administrative reviews“ a „grievance procedures“, ktoré podali žalobkyne, vydané 1. októbra a 21. decembra 2004 a doručené 27. decembra 2004 a 13. januára 2005,
- zrušil všetky rozhodnutia vykonávajúce oznámenie o voľnom pracovnom mieste a najmä rozhodnutia o prijatí do služobného pomeru,
- zaviazal žalovanú na predloženie jej administratívneho spisu,
- zaviazal žalovanú na náhradu škody a úrokov za majetkovú ujmu, ktorú *ex aequo et bono* a predbežne vyčíslujú na 40 000 eur, a za nemajetkovú ujmu, ktorú *ex aequo et bono* vyčíslujú na 4 eurá,
- zaviazal žalovanú nahradiť všetky trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyne zastávajú v rámci ECB miesta „Research Analyst“ (výskumných analytičiek) zaradené do triedy E/F. Jednou z vyžadovaných podmienok pre ich prácu bol univerzitný diplom.

Žalovaná uverejnila 13. júla 2004 predmetné oznámenie o voľnom pracovnom mieste s cieľom prijať do služobného pomeru šesť „Records Management Specialists“ (špecialistov elektronickej správy dokumentov) na podporu a doplnenie

archívneho oddelenia banky. Tieto miesta sú zaradené v rovnakej triede, ako miesta žalobkýň, teda v triede F/G. Oznámenie o voľnom pracovnom mieste od uchádzačov vyžaduje ukončené stredoškolské vzdelanie.

Žalobkyne sa na podporu svojej žaloby dovolávajú porušenia článku 20.2 vnútorného poriadku ECB, pokynov ECB týkajúcich sa „development track“, administratívneho obežníku o prijímaní do služobného pomeru, ako aj zásady „*patere legem ipse quam fecisti*“. Zmieňujú sa o skutočnosti, že pre ich vymenovanie do služobného pomeru bol univerzitný diplom nevyhnutný, kým napadnuté oznámenie počíta len so stredoškolským vzdelaním a takisto sa dovolávajú porušenia zásady zákazu diskriminácie. Okrem toho sa dovolávajú porušenia článkov 45 a 46 Podmienok zamestnávania a tvrdia, že sa neuskutočnila predchádzajúca konzultácia s výborom zamestnancov. Napokon sa žalobkyne dovolávajú zjavnej chyby v posúdení.

Žaloba podaná 14. marca 2005: Dominique Albert-Bousquet a 142 iných proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-130/05)

(2005/C 132/57)

(Jazyk konania: francúzština)

Dominique Albert-Bousquet, bydliskom v Bruseli, a 142 iných úradníkov, v zastúpení: Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis a Etienne Marchal, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podali 14. marca 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutia o vymenovaní žalobcov za úradníkov Európskych spoločenstiev v rozsahu, v ktorom stanovuje ich zaradenie do platovej triedy pri prijatí podľa článku 12 prílohy XIII k Služobnému poriadku,
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobcovia, všetci prijatí po 1. máji 2004 ako úspešní uchádzači výberového konania, ktorého oznámenie bolo zverejnené pred týmto dátumom, namietajú v prejednávanej veci údajnú diskrimináciu vyplývajúcu zo skutočnosti, že podmienky ich zaradenia podľa článku 12 prílohy XIII k nariadeniu (ES, Euratom) č. 723/2004, ktorým sa mení a dopĺňa Služobný priadok, boli odlišné od podmienok zaradenia úspešných uchádzačov tých istých výberových konaní prijatých pred zmenou Služobného poriadku.

Na podporu svojich tvrdení žalobcovia uvádzajú:

- porušenie zásady rovnakého zaobchádzania,
- porušenie článkov 31 ods. 1 a 29 ods. 1 Služobného poriadku,
- porušenie článku 5 ods. 5 Služobného poriadku,
- porušenie zásady legitímnej dôvery.

V tejto súvislosti sa žalobcovia domnievajú, že podľa judikatúry Spoločenstva sa úspešní uchádzači toho istého výberového konania nachádzajú v porovnateľnej situácii a teda by s nimi malo byť rovnako zaobchádzané. Okrem iného, žalobcovia podali prihlášku s cieľom, aby boli prijatí na jedno z voľných pracovných miest uvedených v príslušnom oznámení o výberovom konaní, na základe ktorého boli prijatí. Mohli teda dôvodne očakávať, že budú prijatí na pracovné miesta a platové triedy určené v oznámeniach o výberových konaniach, na základe ktorých boli prijatí.

Žaloba podaná dňa 21. marca 2005: Carlos Andrés a iní proti Európskej centrálnej banke

(Vec T-131/05)

(2005/C 132/58)

(Jazyk konania: francúzština)

Carlos Andrés, bydliskom vo Frankfurte nad Mohanom a 8 iných žalobcov, v zastúpení: Georges Vandersanden a Laure Levi, advokáti, podali 21. marca 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Európskej centrálnej banke.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil doklady o plate žalobcov za júl 2004,
- zaviazal žalovanú na náhradu škody a úrokov za ujmu spôsobenú žalobcom, ktorá pozostáva z poskytnutia 5 000 eur každému žalobcovi z dôvodu zníženia kúpnej sily od 1. júla 2001, nedoplatkov na plate zodpovedajúcich zvýšeniu platu žalobcov o 1,86 % za obdobie 1. júl 2001 – 30. jún 2002, 0,92 % za obdobie 1. júl 2002 – 30. jún 2003 a 2,09 % za obdobie 1. júl 2003 – 30. jún 2004, a z príslušného úroku z čiastky nedoplatkov na plate žalobcov odo dňa ich splatnosti do dňa ich skutočného zaplata. Táto úroková sadzba sa vypočíta na základe sadzby použitej Európskou centrálnou bankou pri hlavných finančných operáciách počas predmetného obdobia, zvýšenej o dva body,
- zaviazal žalovanú nahradiť všetky trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom tejto veci je zvýšenie plátov obsiahnuté vo výkazoch o plate žalobcov za júl 2004, ktoré bolo stanovené bez prihladenia na povinnosť prerokovania so zamestnancami Európskej centrálnej banky (ECB) a na metódy výpočtu týkajúce sa všeobecného zvýšenia plátov, ako boli zavedené dohodu uzavretou medzi sociálnymi partnermi („memorandum of understanding“). Takisto sa napáda, že predmetné zvýšenie, uplatnené v dôsledku rozsudku Súdu prvého stupňa z 20. novembra 2003 vydaného vo veci T-63/02, Cerafogli a Poloni/ECB (Zb. VS, s. IA-291 a II-1405) nemalo spätné účinky pre roky 2001, 2002 a 2003.

Na podporu svojich nárokov žalobcovia uvádzajú:

- porušenie tak článkov 45 a 46 podmienok zamestnávania a „memorandum of understanding“, ako aj zásady dobrej správy vecí verejných,
- porušenie povinnosti uviesť odôvodnenie, ako aj tvrdenie o zjavne nesprávnom posúdení tejto veci. V tomto ohľade sa upresňuje, že tabuľky zavedené bankou na zdôvodnenie návrhu percentuálneho zvýšenia predmetných plátov boli výsledkom nesprávneho uplatnenia metód výpočtu,
- porušenie zásady legitímnej dôvery.

**Žaloba podaná dňa 26. marca 2005: Belgické kráľovstvo
proti Komisii Európskych spoločenstiev**

(Vec T-134/05)

(2005/C 132/59)

(Jazyk konania: francúzština)

Belgické kráľovstvo, v zastúpení: Jean-Pierre Buyle a Christophe Steyaert, advokáti, podalo 26. marca 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 19. januára 2005, v rozsahu, v ktorom tvrdí, že „pohľadávky ESF z predchádzajúcich období“ nie sú premlčané a v rozsahu, v ktorom je potrebné zrušil rozhodnutie, ktoré tvrdí, že tieto pohľadávky prinášajú úroky z omeškania počítané podľa článku 86 nariadenia č. 2342/2002/ES,
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Od roku 1987 až do roku 1992 Komisia žiadala žalobcu o uhradenie určitých čiastok pochádzajúcich z Európskeho sociálneho fondu (ESF) prevedených Komisiou priamo na rôzne belgické inštitúcie konajúce ako organizátori projektov, ktoré však nepoužili tieto čiastky v súlade s právnymi predpismi týkajúcimi sa ESF.

V roku 2004 Komisia začala započítavať určité dlžné čiastky žalobcu na základe jej pohľadávok z predchádzajúcich období s pohľadávkami žalobcu voči Komisii. V súvislosti s týmito zápočtami žalobca poslal Komisii niekoľko listov, na ktoré Komisia odpovedala napadnutým rozhodnutím, v ktorom uvádza, že pohľadávky z predchádzajúcich období, v protiklade ku tomu, čo tvrdí žalobca, nie sú premlčané.

Na podporu svojej žaloby žalobca tvrdí, že dotknuté pohľadávky sú premlčané na základe článku 3.1 nariadenia č. 2988/95/ES, alebo podporne na základe ustanovení belgického práva použiteľného v prejednávanej veci v súlade s článkom 2.4 nariadenia č. 2988/95/ES.

Žalobca rovnako namieta uloženie úrokov z omeškania Komisiou. Podľa žalobcu existuje špecifická právna úprava v prejednávanej veci, a to nariadenia č. 1865/90/EHS a č. 448/2001/ES, ktoré vylučujú aplikáciu článku 86 nariadenia č. 2342/2002/ES, ktorého sa dovoľáva Komisia ako dôvodu uloženia úrokov z omeškania. Žalobca tvrdí, že táto špecifická právna úprava neupravuje uloženie úrokov z omeškania, ktoré

sa týkajú činností ESF, o ktorých bolo rozhodnuté pred 6. júlom 1990, a že teda Komisia nemala za dotknuté pohľadávky požadovať úroky z omeškania.

**Žaloba podaná dňa 29. marca 2005: Franco Campoli proti
Komisii Európskych spoločenstiev**

(Vec T-135/05)

(2005/C 132/60)

(Jazyk konania: francúzština)

Franco Campoli, bydliskom v Londýne, v zastúpení: Stéphane Rodrigues a Alice Jaume, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 29. marca 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie OPM z 13. decembra 2004, ktorým bola zamietnutá sťažnosť podaná žalobcom na základe článku 90 ods. 2 Služobného poriadku, spolu s rozhodnutím OPM spochybneným v tejto sťažnosti, ktoré k 1. máju 2004 zmenilo opravný koeficient, príspevok na bývanie a paušálny príspevok na vzdelanie uplatniteľné k dôchodku žalobcu, na strane jednej, ako aj s platobnými výmermi žalobcu v rozsahu, v akom sa ich dotýka uplatňovanie vyššie uvedeného rozhodnutia od mája 2004, na strane druhej,
- zaviazal žalovanú nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca v prejednávanej veci sa v podstate domáha uplatnenia opravného koeficientu, ktorý sa uplatňoval na jeho dôchodok pred 1. májom 2004, a to so spätným účinkom k 1. máju 2004.

V tejto súvislosti sa pripomína, že s cieľom zabezpečiť prechod zo starého režimu opravného koeficientu na nový režim, v nadväznosti na zmenu štatutárneho systému spravujúceho európsku verejnú službu, článok 20 ods. 2 prílohy XIII k Služobnému poriadku stanovuje päťročné prechodné obdobie od 1. mája 2004 do 1. mája 2005, počas ktorého sa opravný koeficient bude progresívne znižovať.

Na podporu svojej sťažnosti vznáša žalobca najmä námietku nezákonnosti podľa článku 241 Zmluvy z dôvodu, že uplatnenie článku 20 prílohy XIII k Služobnému poriadku v prejednávanej veci je nezákonné.

V tejto súvislosti tvrdí, že:

- bola porušená zásada legitímnej dôvery, pretože administratíva ho ubezpečila, že nový Služobný poriadok nebude mať žiaden negatívny dopad na jeho situáciu,
- nebola dodržaná zásada rovnakého zaobchádzania a zásada zákazu diskriminácie vzhľadom na rozlišovanie podľa miesta bydliska úradníkov v službe a na dôchodku.
- neboli dodržané jeho nadobudnuté práva vzhľadom na zmenu základných podmienok zamestnávania platných ku dňu jeho odchodu do dôchodku,
- bola porušená zásada správneho úradného postupu.

Žaloba podaná dňa 30. marca 2005: EARL Salvat Père et Fils a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-136/05)

(2005/C 132/61)

(Jazyk konania: francúzština)

EARL Salvat Père et Fils a iní, so sídlom v Saint-Paul de Fenouillet (Francúzsko), Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées, so sídlom v Perpignan (Francúzsko), a Comité national des interprofessionnels des vins à appellations d'origine, so sídlom v Paríži, v zastúpení: Hugues Calvet a Olivier Billard, advokáti, podali 30. marca 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil články 1.1 a 1.3 rozhodnutia Komisie z 19. januára 2005 týkajúce sa „Plan Rivesaltes“ a parafiškálnych daní CIVDN zavedených Francúzskom,
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnutým rozhodnutím Komisia došla k záveru, že finančná podpora za zmrznutie na hektár vyplácaná z medziprofesných vkladov v rámci „Plan Rivesaltes“ a z činností na podporu predaja a na fungovanie chránených označení pôvodu „Rivesaltes“, „Grand Rousillon“, „Muscat de Rivesaltes“ a „Banyuls“, ktoré sú financované z medziprofesných vkladov sú štátnou pomocou v zmysle článku 87 ES.

Žalobcovia navrhujú zrušiť toto rozhodnutie uvádzajúc najskôr to, že jeho odôvodnenie je nedostatočné, v rozpore s článkom 253 ES tak, že neumožňuje žalobcom pochopiť dôvody, ktoré viedli Komisiu k úvahe, že kritériá stanovené ustálenou súdnou praxou Súdneho dvora, ktoré sa týkajú štátnej pomoci sú v danom prípade splnené. Okrem toho žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 87 ES, keďže Komisia nepreukázala ani to, že sporené opatrenia boli financované z prostriedkov, s ktorými narábali vnútroštátne orgány a ani to, že medziprofesné vklady určené na financovanie činností na podporu predaja a na fungovanie chránených označení pôvodu sa pripisujú na účet štátu.

Žaloba podaná dňa 1. apríla 2005: Gruppo LA PERLA S.p.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-137/05)

(2005/C 132/62)

(Jazyk žaloby: taliančina)

Gruppo LA PERLA S.p.A., podal dňa 1. apríla 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Žalobcu zastupujú Renzo Maria Morresi a Alberto Dal Ferro, advokáti.

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom bol Cielo Brands – Gestao e Investimentos Lda.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil ako celok rozhodnutie napadnuté obnoviac rozhodnutie výmazového oddelenia a vyhlásil napadnuté ochranné známky za neplatné,
- zaviazal Cielo Brands – Gestao e Investimentos Lda nahradiť trovy celého konania, vrátane trov dvojstupňového konania pred ÚHVT.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žaloba podaná dňa 31. marca 2005: Charlotte Becker a iní
proti Európskemu parlamentu

Ochranná známka, ktorá je predmetom návrhu na vyhlásenie neplatnosti:

Slovná ochranná známka „NIMEL LA PERLA MODERN CLASSIC“ – Prihláška č. 713.446 pre výrobky triedy 14 (výrobky z drahých kovov, šperky, hodinárske výrobky, drahé kovy, perly, draho-kamy).

(Vec T-139/05)

(2005/C 132/63)

Majiteľ ochrannej známky spoločnosti:

Cielo Brands – Gestao e Investimentos Lda.

(Jazyk konania: francúzština)

Účastník, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti:

Žalobca.

Práva z ochrannej známky žalobcu:

Talianske ochranné známky:

- „LA PERLA“ (obrazová ochranná známka, č. 769.526) pre výrobky triedy 25.
- „LA PERLA PARFUMS“ (slovná, č. 776.082) pre výrobky triedy 3.
- „LA PERLA“ (obrazová, č. 804.992) pre výrobky tried 3, 9, 14, 16, 18, 24, 25 a 35.
- „LA PERLA“ (obrazová, č. GE2000 C 00428) pre výrobky triedy 3.
- „LA PERLA“ (obrazová, č. GE2002 C 000181) pre výrobky triedy 3.

Charlotte Becker, bydliskom v Menton, (Francúzsko), Seamus Killeen, bydliskom v Sutton (Dublin), Robert Payne, bydliskom v Terenure (Dublin) Deirdre Gallagher, bydliskom v Terenure, Paul Van Raij, bydliskom v Overveen (Holandsko), Wilhemus Van Miltenburg, bydliskom v Huizen (Holandsko), v zastúpení: Georges Vandersanden, Laure Levi a Aurore Finchelstein, advokáti, podali 31. marca 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Európskemu parlamentu.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil výmer dôchodkov žalobcov z mája 2004, s výnimkou pani D. Gallagher, s účinkami uplatnenia opravného koeficientu podľa hlavného mesta štátu ich bydliska alebo aspoň opravného koeficientu, ktorý bude primeraným spôsobom odrážať rozdiely životných nákladov v miestach, kde sa predpokladá, že ich žalobcovia vynakladajú, zachovávajúc tak zásadu rovnosti.

Rozhodnutie výmazového oddelenia:

Vyhovenie žiadosti o vyhlásenie neplatnosti a vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky Spoločenstva.

- pokiaľ ide o pani D. Gallagher, zrušil jej platobný výmer za mesiac máj 2004 s účinkami uplatnenia opravného koeficientu na príspevok poskytnutý z dôvodu jej zaradenia mimo činnnej služby stanoveného podľa hlavného mesta štátu bydliska alebo aspoň opravného koeficientu, ktorý bude primeraným spôsobom odrážať rozdiely životných nákladov v miestach, sa predpokladá, že ich žalobkyňa vynakladá, zachovávajúc tak zásadu rovnosti.

Rozhodnutie odvolacieho senátu:

Vyhovenie odvolaniu a zrušenie rozhodnutia výmazového oddelenia.

- zaviazal Európsky parlament nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody žaloby:

- porušenie článku 8 ods. 5 a ods. 1 písm. a) a b), ako aj článku 73 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke Spoločenstva,
- porušenie pravidla 50 ods. 2 písm. h) nariadenia č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 40/94.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a tvrdenia uplatnené žalobcami v tejto veci sú podobné ako tie, ktoré boli uplatnené vo veci T-35/05.

**Žaloba podaná dňa 29. marca 2005: Talianska republika
proti Komisii Európskych spoločenstiev**

(Vec T-140/05)

(2005/C 132/64)

(Jazyk konania: taliančina)

Talianska republika, v zastúpení: Antonio Cingolo, Avvocato dello Stato, podala 29. marca 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil nótu z 21. januára 2005 č. 00556, predmetom ktorej je Docup (jednotný programový dokument) cieľ 2 Toskánsko 2000-2006 (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 001) – Zamietnutie žiadosti o zaplatenie,
2. zrušil nótu z 24. januára 2005 č. 00582, predmetom ktorej je Docup Lazio cieľ 2 CCI č. 2000 IT 16 2DO 009 (2000-2006) – Potvrdenia a vyhlásenia o predbežných výdavkoch a žiadosť o zaplatenie (december 2004),
3. zrušil nótu z 26. januára 2005 č. 00728, predmetom ktorej je POR Kampánia cieľ 1 – 2000-2006 (č. CCI 1999 IT 16 1 PO 007) – Vyhlásenie o predbežných výdavkoch a žiadosť o zaplatenie,
4. zrušil nótu z 31. januára 2005 č. 00860, predmetom ktorej je POR Kampánia cieľ 1 – 2000-2006 (č. CCI 1999 IT 16 1 PO 007) – Vyhlásenie o predbežných výdavkoch a žiadosť o zaplatenie,
5. zrušil nótu z 21. marca 2005 č. 02787, predmetom ktorej je Docup Ligúria č. CCI 2000 IT 162 DO 006 – Potvrdenia vyhlásení o predbežných výdavkoch a žiadosť o zaplatenie (december 2004),
6. zrušil nótu zo 16. marca 2005 č. 02590, predmetom ktorej je zaplatenie zo strany Komisie inej čiastky, než bola požadovaná. K Docup cieľ 2 Lazio 2000-2006,
7. zrušil nótu zo 16. marca 2005 č. 02594, predmetom ktorej je zaplatenie zo strany Komisie inej čiastky, než bola požadovaná. K Docup Toskánsko cieľ 2 (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 001),

8. zrušil nótu z 22. marca 2005 č. 02855, predmetom ktorej je zaplatenie zo strany Komisie iných čiastok, než boli požadované. Program: POR Kampánia (č. CCI 1999 IT 16 1 PO 007),

9. zrušil všetky súvisiace a predchádzajúce akty,

10. zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia sú rovnaké ako vo veci T-345/04, Talianska republika/Komisia (¹).

(¹) Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004, s. 55.

**Žaloba podaná dňa 12. apríla 2005: Pablo Muñiz proti
Komisii Európskych spoločenstiev**

(Vec T-144/05)

(2005/C 132/65)

(Jazyk konania: angličtina)

Pablo Muñiz, bydliskom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: B. Dehandschutter, advokát, podal 12. apríla 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutie Komisie z 3. februára 2005 v rozsahu, v akom zamietá úplný prístup k dokumentom požadovaný žalobcom;
2. zrušil rozhodnutie Komisie z 3. februára 2005 v rozsahu, v akom zamietá čiastočný prístup k požadovaným dokumentom;
3. zaviazal žalovanú nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca je právnik špecializujúci sa na poradenstvo klientom v colných veciach. S cieľom poskytnúť čo najlepšie poradenstvo svojim klientom poslal žalobca Komisii 13. októbra 2004 žiadosť o prístup k zápisniciam zo septembrového zasadania Výboru pre colný kódex – oddelenia pre colnú a štatistickú nomenklatúru, ako aj o prístup k určitým TAXUD dokumentom. Táto žiadosť bola zamietnutá 1. decembra 2004 na základe článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001. Žalobca požiadal o preskúmanie pôvodného rozhodnutia z 15. decembra 2004. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané v dôsledku tejto žiadosti a potvrdilo predchádzajúce rozhodnutie o zamietnutí prístupu.

Žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 4 ods. 3 nariadenia 1049/2001. Podľa žalobcu dôvody na zamietnutie prístupu, najmä, že sprístupnenie požadovaných dokumentov by vážne narušilo rozhodovací proces Komisie, nie sú

opodstatnenými dôvodmi podľa tohto ustanovenia. Žalobca taktiež v rovnakej súvislosti tvrdí, že napadnuté rozhodnutie bolo nesprávne odôvodnené odkazom na druh dokumentov, namiesto toho, aby posúdilo obsah každého z požadovaných dokumentov.

Žalobca sa ďalej domnieva, že článok 4 ods. 6 toho istého nariadenia bol porušený tým, že Komisia zamietla čo i len čiastočný prístup k požadovaným dokumentom. Taktiež tvrdí, že napadnuté rozhodnutie obchádza článok 2 ods. 1 tohto nariadenia tým, že vedie k systematickému zamietaniu sprístupnenia vnútorných dokumentov na základe jediného dôvodu, že príslušný spis nie je uzatvorený.

Nakoniec sa žalobca domnieva, že prevažujúci verejný záujem, pozostávajúci z potreby dotknutých osôb lepšie porozumieť rozhodnutiam prijatým v oblasti colného zaradenia, oprávňuje sprístupnenie požadovaných dokumentov.

III

(Oznámenia)

(2005/C 132/66)

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 115, 14.5.2005

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2005

Ú. v. EÚ C 93, 16.4.2005

Ú. v. EÚ C 82, 2.4.2005

Ú. v. EÚ C 69, 19.3.2005

Ú. v. EÚ C 57, 5.3.2005

Ú. v. EÚ C 45, 19.2.2005

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
